

366 Intuïcions sobre la vida real en forma de Tweet
flix_2016
joan bages i rubi

VIDA REAL

Peça que pren la magnitud temporal i de densitat d'altres obres meves que duren una hora. Una hora on evidenciar la tragèdia de l'escolta, de la composició i de les possibilitats de l'art com mitjà expressiu.

L'escolta morfològica es desplega. Morfologies sonores que ens evoquen paisatges, realitats REALS.

Morfologies que ocupen el temps cronològic i el temps psicològic. Ocupen l'escolta i ens evoquen una realitat que hom podria parlar de món virtual o de ficció; tot el contrari; és la vida mateixa que se'ns apareix i exposa davant les nostres orelles.

“VIDA REAL” proposa , defensa una visió meua del que és l'art. És a dir, que la vida artística, l'art, l'obra i la seva vivència és molt més real que la quotidianitat de la vida; un quotidianitat plena de banalitats i visions diàries que la gran majoria de gent anomena VIDA REAL.

Per a mi aquesta no és la vida real, si no la vida que proposa tota visió artística. Sota aquest concepte sorgeix una obra acusmàtica basada en sons i morfologies sonores diverses que per a la gent no especialitzada associaria a música de ficció, a música abstracta; en definitiva, a un món paral·lel no real. Per a mi és tot el contrari. L'obra és la vida real, en tot cas, no ho és menys que la vida anecdòtica, aquella associada a lo figuratiu. Sota aquest « provocació » sonora he teixit una obra d'una hora.

El llibret del CD virtual reuneix un conjunt de 366 texts breus. 366 tweets sobre la vida real diària meua a mode de sentències, reflexions, propòsits, idees, etc... banalitats, frivolitats del que hom anomena la vida real. Trivialitats.

El llibret va acompanyat també de 366 fotos de la vida diària... Un material que he anat acumulant els darrers anys i tot el 2016.

Tot plegat la conjuminació de l'obra sonora amb imatges i textos reals que qualsevol podria escriure, en aquest cas jo mateix, sobre la meua vida real reflexiva; vida desacomplexada i sense cap pretensió altra que confrontar la vida real de l'obra sonora amb la vida real de les banalitats.

Un projecte sonor, textual i visual que pretén únicament posar sobre la taula el concepte de realitat, realitat ebrenca i reflexions des de la perifèria... Un projecte que m'ha portat a reflexionar sobre aquests temes durant tot el 2016.

Atenció, no hi ha mala fe, tot el contrari. Voluntat de construir conjuntament però amb les cartes damunt la taula.... Tot un repte que enfronta lo individual amb lo col·lectiu.

I_GENER

1 GENER 2016

(de finals Juny 2015). La vida és moviment perpetu.... i la vida ens porta ara a mudar-nos de nou, amb nous projectes i un nou lloc on posar-se.... despès de més d'11 anys marxem de Paris per posar-nos (durant el temps que així ho sentim) a les Terres de l'Ebre---->a FLIX. Amb una mà davant i una altra darrera... però amb la maleta plena d'experiències i aprenentatges per seguir creixent i fer créixer el nostre poble i el nostre país..... "au revoir Paris et à très bientôt"... marxar de la ciutat es fa una necessitat imperiosa per a seguir creant... la ciutat, com si que ho va ser a la modernitat, ja no és un indret que aculli la creació. La creació ja no és per la ciutat un valor en si mateix... les lleis del mercat l'expulsen en benefici d'una lògica de creació aplicada (publicitat, disseny, i un conjunt de variants post-modernes que segons Lipovetsky s'han apropiat del mot creació i art). Seguim... i ens veiem en el món global ... a la Xarxa-Món Virtual i a Flix / Barcelona. Èxode Urbà.

2 GENER 2016

Si la vida és moviment també és interacció entre el centre i la perifèria. Així doncs, ara tenim un peu a Flix i l'altre al meu nou estudi aprop de la Plaça de la Bastilla de Paris. Cal teixir relacions entre lo local i lo global. Xarxes globals.

3 GENER 2016

Els territoris / societats que no són capaços de gestionar, absorbir i fer treballar els seu capital humà són territoris / societats que esdevenen adormides i que generen territoris / societats ermes de tota vida. El resultat és l'exili del talent. Exilis forçats.

4 GENER 2016

Quina ideologia tens ?

Sóc músic.

Els artistes són el autèntics emprenedors d'empreses impossibles, fallides, titàniques, sobrehumanes. Músics.

5 GENER 2016

Als moderns no els hi mola que els músics toquin massa bé, no els hi mola que es noti que els músics han estudiat al conservatori doncs els fans solen ser gent que no han triomfat amb la música i s'han convertit en melòmans, llavors volen veure gent que sembli que no toca massa però té trempera, volen veure gent similar a ells però que alhora no els aclapari. (G)

La gent normal té por de la gent creativa. Creació.

6 GENER 2016

La solitud de la creació pura davant la societat. La creació es l'únic moment de radical realitat i de vida. Tots els estaments socials que genera una societat estan conformats i configurats per a rebutjar i marginar la creació pura. Creació pura.

7 GENER 2016

L'autèntica amistat es demostra amb la capacitat que hom té per a vibrar i simpatitzar amb les alegries de l'altre, i no, com es diu sovint, en les tristeses. Amistat.

8 GENER 2016

Els sons són com la vida. Tenen un inici, un desenvolupament i una extinció. Una vida – Un so. La vida dels sons.

9 GENER 2016

La música acústica ja no existeix al món occidental. La revolució de l'electricitat ho va sacsejar tot. A occident, des de la invenció de l'electricitat, ja no es pot fer art de la mateixa manera. Tota música a occident és electroacústica. Fins i tot l'enregistrament d'una obra clàssica o el concert amb repertori clàssic passa per la mediatització de l'electricitat i la manipulació electroacústica. Electroacústica.

10 GENER 2016

Què és la natura o què és natural en l'home/dona del nostre món contemporani ? en les poquetes setmanes que visc a Flix, envoltat d'una natura abundant i bella, un s'adona, que després de segles i segles..... mil·lennis, la manera que té l'home modern occidental de mirar i d'apropiar-se de la natura és un nova manera. És una mirada estètica desvinculada completament de la seva funcionalitat i de la seva naturalesa salvatge..... la nostra és una mirada moderna que s'equipara a la mirada que podem tenir vers un edifici de gran bellesa o d'un pont magnífic, o la d'unes grans avingudes..... vivim mediatitzats pel control de la llum.... doncs vam matar el Sol amb l'electricitat... Vida contemporània.

11 GENER 2016

Des de fa algun temps tinc la sensació de viure en xarxa; en temps i espais simultanis, en universos paral·lels que es comuniquen.... Flix, Barcelona, Paris, etc... Interaccions amb gent diversa que em permeten enriquir la meua vida i el treball creatiu; així com modificar, alterar i eixamplar la meua percepció de l'espai i del temps. Globalització / Cosmopolita.

12 GENER 2016

La creació artística es un forma de comprendre i alhora d'incidir en al construcció de la realitat. Creació artística i realitat.

13 GENER 2016

Tindre fills (biològics o no) és l'accés a la transcendència d'un mateix i a la vida eterna. La mort.

14 GENER 2016

Els catalans som bruts i poc acurats en les formes; maleducats, creguts. Joan Margarit en diu quelcom al respecte. Està en lo cert. Catalans.

15 GENER 2016

Aprendre a pensar, a estructurar la nostra ment, a controlar els nostres pensaments, i per tant, a dirigir les nostres accions vers un fi és un aprenentatge vital. Pensar.

16 GENER 2016

Com és que els pares s'entossudeixen a inscriure els seus fills a activitats diverses i pintoresques fora de la seva realitat vital i quotidiana ? Perquè deleguen permanentment la seva responsabilitat educadora, formativa a tercers ? Perquè inscriuen els marrecs a música si a casa són sords ? Pares i fills.

17 GENER 2016

La meua tradició musical, sonora comença, s'inicia al 1900. No en sé res dels morts. Conservatoris.

18 GENER 2016

La música contemporània, experimental permet superar els magnífics i bells artificis de la tradició clàssica per dirigir-se directament a lo més profund de l'ésser humà contemporani, la seva psique i la seva percepció sensitiva. Paradoxalment, ha calgut fer un llarg recorregut per potser retrobar algunes essències humanes, visceral, emocionals, sonores... primitives ?. La música contemporània.

19 GENER 2016

Per bé i/o per mal estar al costat d'algú em permet no anar-me'n per complert. Vida en parella.

20 GENER 2016

Les institucions polítiques són en algunes ocasions tan cegues que són incapaces de canalitzar l'expressió espontània dels artistes. Gestió cultural.

21 GENER 2016

Alguns gestors culturals fan seva la frase: "... hagi o no recursos els artistes sempre acaben duent a terme els seus projectes...". Alguns dels gestors culturals no s'adonen que han de ser els catalitzadors entusiasmats, acompanyants de la creació. Han de ser apassionats i secrets confidents. Gestió cultural.

22 GENER 2016

El mercat i la filosofia del rendiment immediat han sabut inculcar el seus principis als nostres gestors culturals públics. Es evident que no haurien de posar ni un cèntim d'euro en allò que ja es mou per si sol, en allò que NO contribueix a la creació pura. Gestió cultural.

23 GENER 2016

L'activitat artística i creativa ha de ser una activitat política i pública. És intervenció en un medi i en un context determinat que contribueix a la seva agitació, reflexió i acció. Creació – Política.

24 GENER 2016

Artistes i gestors culturals / polítics es necessiten tant com alhora es confronten. Creació – Política.

25 GENER 2016

Jaume Rocamora és segurament l'artista ebrenc més rellevant que tenim, per obra, recorregut professional nacional/internacional i per dedicació vital – personal. Jaume sap fer allò que els grans artistes catalans han fet sempre (i sense internet): construir un relat personal entre allò que passa a l'altre costat dels Pirineus i la seva terra... però sense cedir ni un gram en viure la contemporaneïtat. Obra càlida, expressiva textura i articulacions que pivoten entre la precisió mil·limètrica i la intuïció perceptiva. Artistes ebrenca.

26 GENER 2016

Els artistes no som més que una anomalia, un "glitch", que posa en evidència el propi sistema... certament, sabem el que pensem alguns estaments de la societat, però ens fem els despitats, doncs tenim la convicció històrica quan ja no quedi ningú nosaltres encara hi serem. Artistes.

27 GENER 2016

La realitat com a material. No sé si el sistema és una anomalia o no. No sé si pot ser millor o no. Fins i tot nos sé si ha de ser millor o no. La realitat.

28 GENER 2016

L'artista pot i ha d'escapar de l'agitació diària. L'artista té la facultat de viure escales temporals simultànies. El temps de l'artista és quàntic. El temps.

29 GENER 2016

La tragèdia de l'artista és que a ell li va la vida. Al tècnic/gestor d'uns quants números. Gestió cultural.

30 GENER 2016

Alguna part o sector de la joventut de Flix és pura decadència (per extensió les terres del sud de Catalunya). Terres marginades i alhora auto-marginades. L'exili forçat i provocat de la gent potencialment inspiradora ha deixat un pòsit difícil de gestionar. Alguna de la gent jove és el seu principal problema. Flix, refugi de pensionistes i un jovent encara "comprat", evita de forma indirecta la seva regeneració. El canvi no sembla possible. Sols queda la "tabula rasa", d'altres en vindran. I tornaran a aixecar aquesta terra. Nosaltres ja no ho viurem. Zombis i Decadència.

31 GENER 2016

El paisatge de les Terres de l'Ebre s'escriu en superlatiu. El recorregut entre Riba Roja d'Ebre i el Delta de l'Ebre és tot un planeta visual i texturalment meravellós. Paisatge – Terres de l'Ebre.

II_FEBRER

1 FEBRER 2016

A la primera hora del matí és on tot comença. Tot és possible i tot està per fer. Tot és esperança. Els matins són com l'1 de Gener; tot és promesa. Els matins.

2 FEBRER 2016

La joventut és la bellesa perfecta del físic. El càstig que se'ls imposa és la seva supèrbia, ignorància i estupidesa. Joventut.

3 FEBRER 2016

La nit és l'esperança d'una nova oportunitat. La nit.

4 FEBRER 2016

He tornat a Flix pel riu i la boira. Flix.

5 FEBRER 2016

El paisatge i els carrerons de Flix no necessiten de la seva gent. Els paisatges ens parlen, comuniquen i expressen per si mateixos. Flix i paisatge.

6 FEBRER 2016

L'oasi riberenc és un miratge que impossibilita la regeneració. Gent de la Ribera.

7 FEBRER 2016

"Paris est la plus belle ville du monde". Des de les meves golfes prop de la Bastilla el món és més gran, i alhora, és més prop de Flix. El transvasament d'experiències i continguts és el que articula el coneixement. Paris / Flix.

8 FEBRER 2016

La Central Nuclear d'Ascó és la una fàbrica de Núvols. Tot és pot mirar des d'un altre punt de vista. La resta és totalitarisme. Ascó.

9 FEBRER 2016

La Plaça Major de Flix és el centre del món. Flix.

10 FEBRER 2016

Hola... disculpa bonica, t'he vist i m'agrades.... vols que quedem ? Follem ?

Si ! = quedem.

No ! = cap problema i que passis un bon dia.

- "no hauria de ser tan senzill i normal com això ? ; amb tota naturalitat, senzillesa i cordialitat". Relacions humanes.

11 FEBRER 2016

No som més que purs consumidors. Consumidors cada cop més desprotegits i perduts en un laberint de tràmits per negar-nos el nostres drets. Drets.

12 FEBRER 2016

A la nit l'oïda és torna més sensible, aguda i clara. La nit.

13 FEBRER 2016

La música sorgeix del silenci. Música i silenci.

14 FEBRER 2016

La música es comunica directament amb els dos cervells. I això pertorba l'oïen i el desconcerta. D'aquí les reticències a la nova música i a deixar-se anar com a persona. La música.

15 FEBRER 2016

La nit és reveladora i fecunda per l'activitat onírica i creativa. La nit.

16 FEBRER 2016

L'experiència humana s'emmarca en el transcurs inexorable del temps. Fins i tot fer les coses malament pren temps. El pas del temps.

17 FEBRER 2016

La música es gest, moviment, és a dir, temps.... Entre dos segons hi ha tot un món, abisme.... Infinitud de microgestos microscòpics a sentir en una sensibilitat augmentada. L'educació musical hauria de començar per l'esport i la dansa. Educació musical.

18 FEBRER 2016

No defallirem mai a reivindicar l'art dels vius. Creació.

19 FEBRER 2016

SIRGA és un projecte d'ESCOLTA ACTIVA , som un projecte actua políticament i culturalment al servei d'un territori que molts cops s'automargina. Crear és un acte públic, i per tant, una acte polític. SIRGA i política.

20 FEBRER 2016

La musica té més a veure amb els diners i el poder que amb l'art. Les programacions, els personatges o les músiques que es fan ressortir per damunt d'altres propostes. A que respon ? A quins criteris ? Diners i poder. La música i el poder.

21 FEBRER 2016

Papes i mames que apunteu als vostres patufets i patufetes a tot tipus d'activitats; no és el "profe" qui ha de motivar al vostre filllet o filleta, la cosa funciona sobretot en sentit contrari, són els alumnes que han de motivar el seu professor per exprimir-lo al màxim. A veure si reduïrem l'educació a quelcom que es consumeix. Pedagogia.

22 FEBRER 2016

Quina obsessió més estúpida i degradant, el turisme. Territoris que davant la falta de perspectiva i d'auto confiança decideixin no produir, no crear, no generar coneixement. En canvi decideixen explotar econòmicament el que d'altres societats van deixar en un territori fruit de la seva activitat productiva i creativa en un passat més o menys llunyà. Persones-voltors: El turisme.

23 FEBRER 2016

L'art es fa entre amics. Art i amistat.

24 FEBRER 2016

L'esport o l'activitat física és imprescindible pel cervell. Cos i ment.

25 FEBRER 2016

Malgrat la publicitat i el cine, el sexe segueix sent un gran tabú. Els homes necessiten ejacular diàriament ? Setmanalment ? ... les noies es masturben ? Cada quan ? I quina és la raó ? Ningú en parla, ningú ho explica als menuts de 13 anys. El sexe amb un mateix es tan bàsic i natural com el respirar. Ningú en parla en la formació humana d'una persona. Tot es sobreentès. Sexe i masturbació.

26 FEBRER 2016

La prostitució tindria que ser legal, controlada, dignificada, ensenyada i potenciada. Drets, Prostitució, Hipocresia.

27 FEBRER 2016

Anar a veure la iaia Marina a la residència de Flix es un bé per a mi mateix. Anant a la residència em faig més servei a mi que a ella. La seva alegria de veurem, la seva capacitat d'adaptació em carrega les piles. La seva cara bonica m'omple d'energia. Iaia Marina.

28 FEBRER 2016

Com l'atzar modela la vida. Com hauria sigut la meua vida i el meu pare hagués viscut ?. L'atzar.

29 FEBRER 2016

No cal esperar res de ningú. Tampoc cal utilitzar la gent, però no n'esperis mai res; és una de les claus de la felicitat en aquest món de solitud. La gent té por i està perduda. No sabem que hi fem aquí, doncs no sabem d'on venim i tampoc on anem. Ningú ens va preguntar si hi volíem ser. Relacions humanes.

III_MARÇ

1 MARÇ 2016

Els diners són tan bruts i valen tan poc com la gent que els alaba i desitja. Diners.

2 MARÇ 2016

Catalunya serà independent no perquè els catalans ho desitgin sinó perquè els poders fàctics espanyols i catalans els han expulsat després de segles d'humiliacions partidistes. Catalunya independent o no.

3 MARÇ 2016

LO MUSSOL de Flix deixarà de cantar aviat. LO MUSSOL ara canta al futur exili dels flixancos. Flix i el fi d'una era.

4 MARÇ 2016

Els germans no es tiren. Trigues tota una vida a construir-hi una amistat. Germans.

5 MARÇ 2016

Quan la mare no hi sigui es quan sentiré el buit de l'existència. Mare.

6 MARÇ 2016

Una de les coses que he après amb els meus alumnes de música i piano. Es més difícil pensar lent i anar lent que ràpid. La lentitud obliga a la reflexió, al gest precís, a l'autoconsciència. Per fer les coses lentes cal treballar. La lentitud és una virtut. A l'interior de la velocitat ser conscient de la lentitud. Consciència de les coses. Lentitud.

7 MARÇ 2016

La vida diària ens porta a integrar de forma inconscient uns ritmes vitals, uns tempos, uns marges de lo possible. L'art ens allibera d'aquesta tendència. L'art i els ritmes vitals.

8 MARÇ

L'escolta és el meu instrument. L'escolta.

9 MARÇ 2016

Un no pot deixar aquest món sense haver follat tot el possible. Cal experimentar. La gent que folla és mes feliç i no necessita de tantes coses. Doncs tenen el més vital cobert. Eloi: Follar fa suar... i ser feliç. Sexe.

10 MARÇ 2016

Els fills ens fan oblidar la mort; ens anestesien davant la pròpia mort. La mort.

11 MARÇ 2016

Algunes nits (doncs la nit ens porta llum) puc palpar dins meu el terror de la pròpia desaparició. Es insuportable el dolor i el terror que genera. Angoixa insuportable. Sols tinc fe que quan arribi el moment la biologia faci els seu camí i em permeti anar-me'n pel mateix indret que hi he vingut. La mort.

12 MARÇ 2016

Que fa que dos persones en vida de parella encara estiguin junts sota el mateix sostre ? Què els manté" units ? La por ? El sexe ? El projectes ? Els fills ? La rutina ? En certes ocasions s'adoren, en certes ocasions es molesten.... el just equilibri, la balança. Vida en parella.

13 MARÇ 2016

La vida sense alcohol seria insuportable. No et pots fiar d'algú que no beu. Alcohol.

14 MARÇ 2016

Jo i la meva filla no serem mai amics; però sí que li diré tot allò que li he de dir. Fins i tot allò que no li diré mai a ningú. Educació.

15 MARÇ 2016

La queixa permanent d'un territori es una recurs més fàcil que esdevenir un territori prepositiu. Eludeix responsabilitats. Territori i creativitat.

16 MARÇ 2016

La península ibèrica és el pont entre Àfrica i Europa. Cultura i Territori.

17 MARÇ 2016

La tradició, el refugi dels mort vivents. Tradicionalismes.

18 MARÇ 2016

Les xarxes socials, Internet, el món global democratitza la vida. Globalització.

19 MARÇ 2016

No tothom necessita d'activitat intel·lectual i reflexió sobre l'entorn. La vida, el sentit comú i les intuïcions són eines biològiques que guien a gran part de la població. Aprendre a pensar és una eina al servei de la pròpia vida, cal democratitzar-la, generalitzar-la, però no es pot obligar ni menystenir ningú per no fer-ne ús. Eines intel·lectuals.

20 MARÇ 2016

La religió. El refugi dels cobrats. Religió.

21 MARÇ 2016

El futbol és l'opi del poble. Quin esport més avorrit, estúpid i poc original. Futbol.

22 MARÇ 2016

Els atacs islamistes a Europa son el reflex de l'opulència i avarícia occidental. Guerres i responsabilitats.

23 MARÇ 2016

TV3 i els mitjans catalans del règim són insuportables. Mediocritat a dojo. La mentalitat catalana, dir el que faré i no fer-ho. Catalans i mitjans.

24 MARÇ 2016

Construir un nou país és el millor que li pot passar a una societat i territori. Però aquest s'ha de basar i fonamentar en persones lliures, obertes i creatives. Reptes socials i individuals.

25 MARÇ 2016

A mi m'agrada viatjar, no fer turisme. Viatjar.

26 MARÇ 2016

Les noves tecnologies ens han de permetre trobar noves formes d'articulació artística, noves formes vitals, noves maneres d'interactuar amb el món. Noves tecnologies.

27 MARÇ 2016

L'ús de les noves tecnologies ha de servir per fer allò que li és propi i específic; nou. No per reproduir el que ja fem per altres mitjans. Noves tecnologies.

28 MARÇ 2016

Pensar la vida per projectes vitals i etapes. Gestió de la vida.

29 MARÇ 2016

A Flix hi hem vingut per dissipar el fantasma de no haver viscut mai a Flix. A partir d'aquí tot es relativitza. Flix.

30 MARÇ 2016

Un poble com Flix és per a un infant i adolescent un espai de prova, un espai d'experimentació social, cultural, etc... Depèn del propi jovent d'utilitzar o no aquesta de eina de creixement personal. Flix.

31 MARÇ 2016

Tots tenim un costat fosc que no volem que ningú més sàpiga. Ho guardem com un tresor per a nosaltres. Si algú el conegués; qui ens estimaria ? El costat fosc – Personalitat.

IV_ABRIL

1 ABRIL 2016

Els territoris han de ser generosos amb la seva gent... el sentit de pertinença a una societat i a una cultura la crea la capacitat que té la societat i les seves classes dirigents de ser generoses, obertes i justes amb la seva gent. Han d'exigir-se a elles i a la seva gent l'excel·lència intel·lectual... A veure si entre tan debat identitari (doncs en el fons cal senyalar que aquest és un debat identitari, malgrat s'utilitzin eufemismes) reproduïrem models dels que sembla que els polítics catalans volen aparentment defugir.... Les llengües i les identitats si que són com barrets, s'intercanvien fàcilment i de forma dinàmica, almenys al segle XXI.

2 ABRIL 2016

És evident que la normalització lingüística i la recuperació/creació de la simbologia i l'imaginari col·lectiu comú català s'ha construït en contra de... i no sempre en actitud pre positiva i basada en continguts i actituds diferenciades. Sols cal visitar les aules catalanes. Educació i nacionalisme.

3 ABRIL 2016

Pedagogia: Dilluns: Deures + Bàsquet /// Dimarts: Deures + Anglès //// Dimecres: Deures + Música /// Dijous: Deures + Repàs de Mates + Ballet /// Divendres: Deures + Instrument temps ????? després volem que siguin CREATIUS els menuts i menudes i quan s'avorreixen ??????. Pedagogia.

4 ABRIL 2016

Equilibri entre vida social, Internet-virtual i la vida física. Depressions.

5 ABRIL 2016

L'error de Flix és la no persistència. Quants de projectes interessants s'han deixat escapar ? Flix.

6 ABRIL 2016

Eleccions: les eleccions són la festa de "la politique politicienne" ... punt i a part ... jo ja no voto. Els debats no haurien de ser una demostració d'oratória, veritat i capacitat d'articular un pensament concret ? El que ens ensenya la pràctica de l'art és la capacitat de l'autoconstrucció, així com a arribar fins i tot a conclusions no esperades o conclusions que van completament en el sentit oposat a allò esperat o que fins ara consideràvem vàlid En canvi el que tenim als debats és : tòpics, fanatisme, incultura, banalització , reduccionisme , mentides ... Díficil de trobar-ne algun d'aquests capç d'articular algun discurs intel·lectual bell i/o digne de ser escoltat No m'interessa. Fem un gir al pensament. Política de baixa volada.

7 ABRIL 2016

La dansa conjuga el temps amb l'espai per a crear bellesa. Dansa.

8 ABRIL 2016

Qui no s'ha deixat mai emportar pels moviments de la seva gata o gat ? Perquè no explorar el sexe amb altres espècies. Zoofília.

9 ABRIL 2016

La sexualitat infantil És sempre un tema controvertit. Sexe i menors.

10 ABRIL 2016

M'agradaria anar-me'n havent pogut degustar i explorar la capacitat de donar vida i de fer el bé... però també degustar el poder de decidir sobre algú i treure-li la vida.... el mal. El bé i el mal.

11 ABRIL 2016

Treballar amb el passat i els propis contemporanis ens porta a treballar l'idea de reciclatge de l'obra. L'obra ja feta per un altre com a objecte trobat. L'obra ja feta com a material per a crear una nova realitat. Apropiacionsime i creació.

12 ABRIL 2016

La religió crea gent perillosa; fanàtica. Religions.

13 ABRIL 2016

La política; el "procés" ja no m'interessa.... passi el que passi a partir d'aquest moment decideix-ho no prestar-hi més atenció. Doncs el que m'interessa és la política, la vida, la diversitat de les persones com individus que configuren i creen les societats. Individus i societat.

14 ABRIL 2016

Si estimes un territori cal ser immediatament crític. La no crítica legítima el "statu quo". Crítica i territori.

15 ABRIL 2016

Ens imposen les identitats. M'interessa la gent que es construeix la seva identitat en el seu camí vital. La identitat no és una herència biològica, és una construcció de la voluntat. Català, Francés, Castellà i Anglès. Identitat.

16 ABRIL 2016

Sóc català per un cúmul de situacions i característiques principalment intangibles. No necessito de la seva formalització i institucionalització per saber qui sóc o qui som. Identitat.

17 ABRIL 2016

El temps de crear un estat-nació per a Catalunya ja ha passat; ja no té sentit ara, Ara tenim un repte més important. Acceptar el que som, madurar individualment i per tant com a societat que viu en xarxa i es capaç de ser porosa a la seva diversitat. Catalunya.

18 ABRIL 2016

L'actitud anarquista és la més òptima, justa i realista per aquelles persones lliures. Política-Ideologia.

19 ABRIL 2016

Els diners són vulgars. Tothom en té. Diners.

20 ABRIL 2016

En una societat avançada l'alimentació vegetariana tindria que ser la norma. Alimentació.

21 ABRIL 2016

El respecte als animals és el respecte a l'home. Animals.

22 ABRIL 2016

La lectura és una eina fantàstica per a centrar la ment en un mateix. Lectura i meditació.

23 ABRIL 2016

Els insectes són apassionants. En les petites coses, en el món "sub", hi trobem la grandesa de l'univers a escales infinites. Escales del univers.

24 ABRIL 2016

A les Terres de l'Ebre són uns pesats amb la Guerra Civil i la Batalla de l'Ebre. Passat.

25 ABRIL 2016

Esquerra republicana, aquest partit de la gent progre de dretes. ERC.

26 ABRIL 2016

Els micros de contacte ens transporten a l'Escala de Planck. Món sonor.

27 ABRIL 2016

Hi ha algú més provincià que algú de Barcelona ? Barcelonautes.

28 ABRIL 2016

Després del ibers començà a la península Ibèrica la decadència. Tradició, ancestres reals.

29 ABRIL 2016

Caminar pel carrer amb una "escolta reduïda shafferiana". Obrir l'escolta i la ment al món sonor. Realitats que ens apareixen i que no hi donem sentit per sordesa cultural. L'articulació dels sons concrets. L'escolta.

30 ABRIL 2016

Stockhausen un futurista a descobrir. El seu missatge encara no ha estat capçat ni escoltat per les noves generacions. El món és electrònic. Stockhausen i el futur de la música.

V_MAIG

1 MAIG 2016

El dia de l'any que més m'agrada treballar és precisament el dia 1 de maig. Treball i llibertat.

2 MAIG 2016

Les noves tecnologies són una droga pels menuts. Noves tecnologies i educació.

3 MAIG 2016

Educar és escoltar. Deixar que l'infant se'ns reveli davant nostre tot facilitant un context d'obertura cap a nosaltres. Educació.

4 MAIG 2016

El català lluita durant tota la seva existència per alliberar-se del que diuen que és ser català i així retrobar-se a si mateix com una especificat peculiar, oberta i futurista. El català.

5 MAIG 2016

Salvador Dalí és el més gran dels catalans. Aquesta frontissa entre França i Ibèria. Catalans.

6 MAIG 2016

Escoltar és callar i pensar. Escoltar.

7 MAIG 2016

El nacionalisme català burgès és de les coses més patètiques. Cal alliberar-se d'aquesta lacra intel·lectual per ser un català digne. Nacionalisme català.

8 MAIG 2016

A Espanya el treball s'avalua en temps, a Europa en rendiment. Hispània.

9 MAIG 2016

La globalització, les xarxes virtuals, el món hiper connectat permet escapar dels "regnes de taifes". Salut mental.

10 MAIG 2016

Realment un s'adona que cada cop sabem fer menys coses. Les prioritats i coses rellevants del dia a dia i de la supervivència personal s'han delegat a tercers. Cada cop som més dependents. Dependència, supervivència.

11 MAIG 2016

Com construir una nova espiritualitat rica i plena sense passar per l'adreçador de les religions, els fanatismes, les sectes i els sucedanis. Espiritualitat.

12 MAIG 2016

Flix, Asco, Roba-roja d'Ebre, etc.... son la mateixa població. Barris d'una mateixa ciutat. Quin sentit té que aquestes poblacions disposin dels mateixos recursos i tipus d'estructures, instal·lacions etc.... Si Móra d'Ebre té piscina cal construir una piscina a Vinebre ? Si Ascó té camp de futbol cal invertir en un camp de futbol a Flix ? El pensament creatiu passa per buscar noves maners de relacionar-se i gestionar els recursos. Compartir, crear xarxes humanes i materials. Pensament rural creatiu.

13 MAIG 2016

El rol del creador avui en dia no és fàcil, està en construcció, en definició, en validació... crear però alhora, com agent públic i polític que és, és una actiu social, cultural. Un agent que organitza, gestiona i incideix en la creació, el pensament i la gestió. El creador avui.

14 MAIG 2016

Una de les missions tradicionals de la família era el transvasament d'informació generacional. Com a pare jove un té la sensació que ja no és així, que ja no hi ha transvasament del "savoir faire" dels pares al fills que esdevenen pares joves. Generacions.

15 MAIG 2016

França..... un país veí que està a anys llums nostre. Cultura comparada.

16 MAIG 2016

Amb els petits, els infants la temptació a deixar-los connectats als aparells és molt forta. De forma natural els infants busquen la comoditat, no tindran que esforçar-se ja de ben menuts. Cerquen no sentir-se sols davant ells mateixos. Cal confrontar-los al no fer res. A trobar-se davant d'ells mateixos i que aprengui a gestionar el seu temps. És dur, doncs no ho volen, insisteixen en que estiguis amb ells, en cercar la distracció i defugir del moment. Educació infantil.

17 MAIG 2016

Nous cossos femenins impossibles. Cintura estreta, pits gran, cul compacte. Les noves Venus d'occident.

18 MAIG 2016

La roba és el que dona la sensualitat i l'erotisme a les persones. Les formes, allò que insinuen, allò que tapen.... La roba és la pell humana. Sensualitat.

19 MAIG 2016

Per a compondre segueixo un ritual. En primer lloc em poso malalt, necessito entrar en un estat psicològic nerviós, obsessiu... Després passo a la recerca i després a l'acte de producció. Compondre.

20 MAIG 2016

Cal aprendre a gestionar el temps a per trobar tems per fer esport... Com més gran et fas més necessari és. Esport.

21 MAIG 2016

Em costa molt fer amics. És molt difícil quan un és adult fer amics. AMICS de veritat, com aquells que tinc de l'adolescència, aquells amb els seus vicis, defectes i virtuts... però que són els més profunds. És difícil fer amics quan un es fa gran. Amistat.

22 MAIG 2016

La millor manera d'interessar-se per un amic és estar al costat de la seva especificitat. Preguntar-li positivament per allò que el fa ell. Amics.

23 MAIG 2016

Escolto tot tipus de música i gènere musical i sonor. Però al mateix temps sóc cada cop més selectiu en el moment que vull o no vull escoltar, i alhora, a on vull trencar el silenci i a on no. Pol·lució sonora ambiental.

24 MAIG 2016

La missió de l'intel·lectual, de l'artista es posar l'accent sobre allò que s'està obviant per la societat, allò que s'amaga sota la catifa. Es així que es pot entendre que si en una etapa de la meua vida em considerava declaradament i radicalment independentista català, en aquests moments, NO; el meu rol es subratllar ara les incoherències, contradiccions i falta de claredats del que l'elit política catalana de dretes (ERC i CIU) anomena "el procés", quan sembla que es un sentiment majoritari a la "societat catalana" segons la propaganda del govern, TV3 i Catalunya Ràdio.

25 MAIG 2016

La gent no va als concerts. En tot cas als nostres.... en canvi poses la gravació vídeo penjada a internet i tens més de 300 espectadors desconnectats del temps i espai del concert original. Pot Internet substituir l'experiència vital d'assistir físicament a un concert ? Cal fer realment els concerts amb espectadors físics ? Potser sols cal realitzar material audiovisual de qualitat pensat per a un consum virtual posterior, diferit i de temporalitat a la carta. No resulta potser més rellevant en la situació de concert, si no decidim definitivament llevar-la, fer una transmissió on-line del concert des d'un estudi-laboratori ? Pensat per a ser "gaudit", "consumit" des de qualsevol racó del món i des de casa ? Com afectaria a la creació en si mateixa; a la concepció d'una obra una visió com aquesta ? Noves formes de "consum" artístic, cultural, musical.

26 MAIG 2016

La crítica social, cultural, musical, territorial, política aquí explícita no s'ha d'entendre com un menyspreu. Tot el contrari, és posar en relleu defectes i situacions reals, donades. Doncs també estimem el defectes per no per això obviem enfadar-nos i subratllar-los. Crítica constructiva.

27 MAIG 2016

En qualsevol moment tot poc bascular cap a la tragèdia. La fragilitat de l'ésser, la fragilitat de la vida.

28 MAIG 2016

Els programadors, les multinacionals del so i la música discogràfica, el mànagers, productors, enginyers de so són els qui decideixen el que hem d'escoltar. Escoltar és un acte de voluntat i resistència contra tota aquesta gent. Doncs amb la meua escolta no es comercia. Mercat musical.

29 MAIG 2016

Hi han poques paraules tan prostituïdes com ART. Art i llenguatge.

30 MAIG 2016

Alguns polítics són vampirs de les paraules. Buiden de contingut les paraules per tal de poder fer amb elles allà que més els hi interessi segons els seus interessos i convíncions partidistes. Polítics i Llenguatge.

31 MAIG 2016

Internet, les noves tecnologies son una eina, arma intel·lectual de doble fil. Per un costat és un mar d'informació, relats, experiències que exciten la meua ment. D'altra banda m'ofega, em satura.... m'inunda i el temps s'esvaeix sense poder copsar la infinitud de coses que voldria veure, llegir, escoltar. Internet.

VI_JUNY

1 JUNY 2016

Som una societat sense memòria. En cada moment estem re inventant sense perspectiva, sense una mirada als altres i al passat; i no em refereixo a un passat llunyà, sinó al passat recent. En cada moment naltres, els nostres amics i l'entorn més pròxim som el centre. No generem coneixement a partir del que els altres han fet. Ho neguem, no ho mirem. Estem condemnats a l'instant. Aprenentatge.

2 JUNY 2016

Paradoxalment és proposa als joves infants d'apuntar-se i fer activitats diverses fora de l'horari escolar al mateix temps que se'ls exigeix cada cop menys resultats i rendiment. Pedagogia.

3 JUNY 2016

El dia és immensament llarg, resulta intrigant veure la gent asseguda al bar.... No sembla que tinguin perspectiva alguna fora del menjar, treballar, cagar i dormir... i anar tirant. I els somnis ? El temps i les persones.

4 JUNY 2016

Cada dia escolleixo més i sóc més selectiu en els moments que vull escotar o no música/so. Cal una neteja d'oïdes. La contaminació acústica es permanent, el soroll ens envaeix. Sense silenci previ no es possible la sorpresa, l'audiència i el soroll cercat. Jo escolta de tot però vull ser jo el que tria el què escotar en cada instant. Muzak i l'escolta.

5 JUNY 2016

Tot està penat per a crear gent sense passió, mediocres, sense disciplina, sense esforç. Nens que fan activitats cada cop des de més petits però cada cada cop amb menys ganes de treball real. Sense prohibicions; sense disciplina. Mils de distraccions tecnològiques que contaminen la ment. I poc aprofitament del temps. En Xavier Sala Martín parla de la revolució pedagògica que implica les tecnologies... mentida. Com més tard entrin a la ment dels petits infants millor. Primera hom ha de saber moure's, entendre en el món físic analògic. Comprendre el cos, els valors de la paciència, esforç, autocontrol..... Pedagogia del fracàs.

6 JUNY 2016

Un ha de fer la seva feina tan bé que fins hi tot els seus detractors no puguin deixar de passar per ell, citar-lo, programar-lo; a menys que vulguen passar per estúpids, incompetents, mediocres, sectaris o envejosos. Excel·lència.

7 JUNY 2016

Els territoris / societats que no generen coneixement son territoris / societats abandonades a la seva sort; condemnades al folklore, a la banalització de la tradició. Tradicionalistes.

8 JUNY 2016

Les noves tecnologies ens apropen a la gent, als projectes; es creen xarxes.... Però finalment no substitueixen el contacte humà per construir projectes. Totes dos formes d'interacció es complementen. Si físicament no hi ets, no et veuen, no existeixes per molt que estiguis a la xarxa d'Internet. Alhora, si hi estàs físicament però no difons el teu treball tampoc acabes d'existir. Cal ser-hi als llocs presencialment i virtualment. Vida virtual * vida física.

9 JUNY 2016

De fet l'ésser humà necessita de bona poca cosa per viure. Sembla que no, doncs tot està dissenyat per a crear necessitats. Però quan lo fonamental, estructural està cobert un hauria de ser ja feliç. Menjar, dormir i seguretat personal per un mateix i pels seus. Amb l'estudi de Paris, un s'adona que fins i tot l'espai es innecessari. De fet jo puc i podria viure en molt poca cosa. Un s'adapta si té un rumb. Un objectiu vital. Els mínims materials son els màxims vitals. Essències vitals.

10 JUNY 2016

Resulta paradoxal veure com en força ocasions els nostres pròxims, els nostres companys ciutadans quan passen a adquirir un càrrec institucional queden absorbides, empassades per la burocràcia, els tràmits i el món formal i formatejat de les institucions. Sembla com si de cop obliden que provenen del teixit popular, de la gent, del poble. El sistema.

11 JUNY 2016

Tothom algun cop a la seva vida hauria de passar a formar part d'algun grup o col·lectiu humà amb incidència social, política o cultural. No sols com a deure i responsabilitat amb la societat sinó per prendre consciència de la dificultat de formar part d'una organització o institució. Criticar és molt sa i necessari socialment, però alhora es una arma de doble fil. Responsabilitat i consciència social.

12 JUNY 2016

Persones a seguir de prop a l'ebre: Andreu Carranza, Roberto Olivan, Jaume Rocamora, Mireia Andreu, Jaume Martinez, Cecilia Aymi, Vicent Pallarés, Marcel Bages, Genis Bagés, Anna Zaera, Patric Marin, etc....etc... entre molts d'altres... Una xarxa de contactes entre aquestes persones es fa necessari. Així com que aquestes persones puguin tindre una plataforma des d'on incidir intel·lectualment al territori. Art i/ Territori / Pensament / Política.

13 JUNY 2016

La dependència que tenim de les noves tecnologies de la informació i comunicació es tal que fins i tot se'ns fa difícil pensar la nostra existència quan aquestes deixen de funcionar o no hi tenim accés. Tecnologies actuals.

14 JUNY 2016

Viure o passar temps envoltat de natura, com passa a l'ebre, és un privilegi que se'ns oblida fàcilment per la seva familiaritat. Paisatge rural, natural.

15 JUNY 2016

Disposar de temps és la riquesa màxima. El temps o el valor de les coses.

16 JUNY 2016

Costa trobar gent que prengui decisions dràstiques, decisions valentes sobre la seva vida i així emprendre nous rumbos. Tendim al confort. Estabilitat vs Recerca.

17 JUNY 2016

Fer la teva xarxa de contactes, mantindre els amics i disposar d'una vida social requereix de temps. Cal destinar-hi esforços per no caure en l'aïllament. Relacions humanes.

18 JUNY 2016

Si un és generós i cultiva la generositat amb l'altre, aquesta actitud vital es retorna positivament vers un mateix. Acció – Reacció.

19 JUNY 2016

La millor forma de ser altruista i pensar en el bé comú és l'individualisme. Quan un es de forma punyent individualista, és a dir que pensa amb el que és millor per a un mateix: dir el que pensa, dur a terme les seves accions o tasques de la forma més conscient, radical i excel·lent, etc.. forçament això repercuteix amb el bé comú i col·lectiu. Vida individual – col·lectiva.

20 JUNY 2016

El cotxe, aquest espai de llibertat individual. Espai de viatges, projectes i intimitats. Conduir.

21 JUNY 2016

En la realització de projectes entre persones el contacte virtual sembla que no és suficient per a algunes persones. Per exemple jo puc fer i optimitzar el meu treball sense tindre que fer ús del treball presencial, reunions amb les altres persones de forma física. El contacte virtual per mi es suficient, optim i àgil. En canvi, algunes persones necessiten de la combinació de les dos eines. Pero molt em temo que el treball presencial, el fet de veure's personalment no es deu a una funció d'operativitat i eficàcia, sino de necessitat ancestral, antropològica de veure's la cara i de donar fe mitjançant el contacte físic. La necessitat de veure's recomfortat pels gestos facials i l'actitud corporal. No recordo cap reunió presencial que no hauria pogut ser igual d'eficaç o més de forma virtual. Tot el contrari, amb la presència un tendeix a decorar, donar i crear un munt d'infirmacions i converses no directament proporcionals als objectius que els reuneix. Antropologia del treball.

22 JUNY 2016

Hi han poques coses que m'agradin menys que parlar per telèfon. El telèfon.

23 JUNY 2016

La nit de Sant Joan és la not més màgica. Foc, bruixes, màgia. Un sent que l'especie humana ve de molt lluny. La Nit de Sant Joan.

24 JUNY 2016

Després de la Nit de Sant Joan un sent que la vida s'obre i que pot ser màgica. La vida es desplega donant la benvinguda a l'estiu. Estiu.

25 JUNY 2016

Les nits d'estiu son eternes. Nits d'estiu.

26 JUNY 2016

El cel a l'estiu, tot despulalat de núvols ens mostren la immensitat de l'univers. Estrelles, planetes ens engoleixen cap a l'infinit. El cel d'estiu.

27 JUNY 2016

De nit, de peu estàtic estant i amb els peus l'aigua. Amb la mirada enfonsada al fons marí un sent la bellesa de l'univers; alhora un entén que la morta serà aquesta fusió amb l'infinit. El mar i la mort.

28 JUNY 2016

En una pròxima vida seré artista visual. Camins vitals 1.

29 JUNY 2016

En una tercera vida seré poeta. Camins vitals 2.

30 JUNY 2016

En una quarta vida seré teòleg, és a dir, astrònom. Camins vitals 3.

VII_JULIOL

1 JULIOL 2016

Una de les coses que m'agradaria fer és una gran festa. Una festa amb molta gent que aprecio, una festa que durés tota la nit i que no s'acabés mai. Amics.

2 JULIOL 2016

De petit sempre em preguntava si havia vida fora de l'escola. Es a dir, si durant les hores de classe al matí, allí fora, radera al finestra, hi havia alguns tipus de vida o hi passava alguna cosa. Precepcio del temps i espai.

3 JULIOL 2016

M'agrada passejar per les ciutats que no conec i mirar la gent que passa. Gent que creuo durant uns pocs segons. Persones amb la seva pròpia existència vital, les seves coses, vides, problemes, infanteses i que desfilen avant meu uns pocs instants. Jo no els tornaré a veure mai més. Què és de les seves vides ? M'agradaria conxe'ls a tots i totes. Persones humanes.

4 JULIOL 2016

A vegades beuria fins a tal punt d'entrar a una nova dimensió de plaer. Sempre em quedo al limit. Estats de la consciència.

5 JULIOL 2016

Un ha de tenir cura del tipus de "consum" cultural amb el que nodreix la seva ment, les seves emocions i les seves percepcions. A l'era del mon hiper tecnològic, del multimèdia augmentat, de la hiper realitat, de lo virtual i el consum cultural associat a espectacle pur i dur. Té els mateixos efectes que la pasta i la droga. Crea addició, anul·la el pensament i homogeneïtza les subtilitats de les emocions possibles. Bombardeig d'informació, estridència. Atrapen l'infant sobta efectes i malabars audiovisuals. Atenció, no tot és el mateix. On queden els espectacles on es demana una esforç per part del públic ? On entre efecte i efecte es deixa marge a la imaginació, a l'espera, al silenci... al buit. Consum cultural.

6 JULIOL 2016

Resulta sorprenent lo gran que és el món, la diversitat de la seva gent, la varietat, els colors i les cultures....però alhora tan sorprenent és com de semblants som tots plegats. El fons humà.

7 JULIOL 2016

El tenir sexe hauria de formar part dels drets humans.... alguns estarien més tranquils i realitzats. Sexe.

8 JULIOL 2016

Un artista no s'ha de preocupar tant de SER sinó de FER. El SER pot vindre donat o com a conseqüència del FER però no s'ha d'esperar SER per a FER. El treball constant en l'art.

9 JULIOL 2016

Quan ens trobem diversos joves i no tant joves compositors de la península ibèrica es recurrent la conversa sobre el ser i l'auto percepció de ser espanyols. Compositors vinguts de diversos indrets de la península arriben a entendre's a compartir diferències i respectar les particularitats nacionals de cadascú. Els idiomes es barregen, les cuines regionals o nacionals es comparteixen així com les especificitats culturals. Aquí és quan un veu clarament el distanciament entre les classes polítiques, els poders fàctics espanyols de sempre i una part del poble espanyol o de la gent de la península. Ser espanyol, república ibèrica.

10 JULIOL 2016

Tendim a contextualitzar la gent que coneixem en indrets, llocs, etc... SIRGA re contextualitza els músics i artistes d'arreu a Flix. Els fa interaccionar amb la gent "real", aquella que no té per habit el "consum" de la música de creació o contemporània. No és això un enriquiment per tothom ? SIRGA FESTIVAL.

11 JULIOL 2016

La gent sempre et sorprèn. Els artistes que venen a SIRGA son sempre una caixa de sorpreses, no saps mai per on et sortiran pel que fa al tracte humà. D'aquelles persones que creus que es saben adaptar al medi et trobes que tenen infinits problemes, en canvi, amb altres artistes tot esdevé fàcil, amable i cordial. Tracte humà.

12 JULIOL 2016

Els artistes més grans d'edat, amb mes batalles a les esquenes solen ser el artistes que s'adapten millor al SIRGA FESTIVAL. En canvi, el jovenets, aquells que viuen aquí i allí, que es mouen i interaccionen amb el medi de creació en diversos indrets et trobes que són els mes problemàtics. Els falta l'experiència de viure i anar més pel món. La supèrbia de la joventut. Joves artistes i SIRGA FESTIVAL

13 JULIOL 2016

No haurien els territoris de "barallar-se", trencar-se el cap per a fer retornar i interaccionar les persones que han o desenvolupen la seva tasca professional fora del seu territori ? Perseguir-los, trucar-los, proposar-los permanent... Alhora, no és l'obligació d'aquestes persones de retornar al territori allò que el mateix territori a invertit en ells ? Recursos humans.

14 JULIOL 2016

França està a 200 anys per davant d'Espanya o Catalunya. Respecte per la cultura i el coneixement.

15 JULIOL 2016

Els gossos son els animals mes estúpids i alhora menys interessants que conec. I no son bonics i interessants els mosquits ? Les mosques ? Les paparres ? Els polls ? Etc.... Mon animal divers.

16 JULIOL 2016

El poder del cine és la capacitat de provocar la catarsis en l'espectador. El meu objectiu seria aconseguir amb la meua música quelcom de semblant o que s'apropés a aquest poder comunicador i expressiu, en el sentit més ampli i alhora contemporani del terme. Cinema i Música.

17 JULIOL 2016

L'obra de Pierluigi Billone és una de les músiques més increïbles i espectaculars expressivament que he sentit mai. Sons acústics inclassificables, rars, preciosos, triats al detall, articulats amb virtuosisme. És la definició del que hauria de ser la música. Pierluigi Billone.

18 JULIOL 2016

Els artistes hem perdut per complet el debat intel·lectual contra els polítics i gestors culturals. No hi tenim pràcticament cap pes en les decisions ni en la anàlisi ni la formulació de les problemàtiques del món actual. Art i debat intel·lectual.

19 JULIOL 2016

A Catalunya la gent parla fort, crida, diu sense complexos qualsevol estupidesa; a París resulta pedagògic veure com els pares ensenyen als fills de petits a no cridar, a raonar, no molestar amb els seus gestos i accions públiques. Cultures i pedagogia.

20 JULIOL 2016

La percepció del temps depèn de la variable contingut. És a dir, treballar, enraonar, ocupar el temps amb quelcom que un hi posa tots els sentits accelera o alenteix el temps. El temps mòbil.

21 JULIOL 2016

De vacances a l'apartament de Sant Saviador (el Vendrell) un pot, degustar el ser mediterrani. Bons plats, cervesa, sol i descans. Jo no puc fer més de 7 o 10 dies de vacances. Repòs.

22 JULIOL 2016

Les formes són molt importants. Les formes, les figures femenines ens ho ensenyen tot. La percepció de la forma és inconscient en l'ésser humà; guia les accions i en depèn la seva supervivència. Una mateixa música es percebuda d'una manera o altra en funció de la seva forma articulada. La forma.

23 JULIOL 2016

Fins a quin punt un pare se sent realment agredit quan veu que la seva filla va amb un altre home?. Paternitat.

24 JULIOL 2016

"Bataclan" ens ho demostra (com moles altres tragèdies a la resta del planeta); la fragilitat de l'existència, l'atzarosa línia que separa la vida de la mort. De com tot i de cop, sense cap sentit humà, pot bascular a un costat o altre. Però al mateix temps, la tragèdia no s'acaba aquí, l'autèntica tragèdia és que després, la vida continua. Vida – Mort.

25 JULIOL 2016

Alguns periodistes són aquest experts del no res. Periodistes.

26 JULIOL 2016

Una de les armes més importants de les que disposa el poder és la capacitat d'imposar i de determinar els criteris periodístics. Poder.

27 JULIOL 2016

Atrevir-se a esdevenir un sense sostre. No tindre res més que la tasca de la supervivència diària. Tos tindríem que passar per aquesta etapa. Relativitzar la nostra existència i tot el que tenim. Aprendre el que es important i el que no. Els sense sostre.

28 JULIOL 2016

L'amor per damunt de tot. Amor.

29 JULIOL 2016

Cal abraçar-se molt més. Abraçades.

30 JULIOL 2016

Jo no reciclo. Suposo que per comoditat i alhora, com a català o hispànic, per deixadesa. La multa es fa necessària si les institucions ho volen garantir. En tot cas un altre motiu no se m'escapa, i aquest és de pes, el fet de demanar al ciutadà de fer la tria dels seus residus domèstics i en canvi no hi ha cap tipus de fre en la producció i el consum. Caixes, cartrons, plàstics decoren innecessàriament els productes, els fabriques contaminen, els avions volen, etc.... i sembla que hagi de ser el ciutadà qui té la màxima responsabilitat ambiental. Fixeu-vos per Nadal. Reciclatge.

31 JULIOL 2016

A Catalunya els transport ferroviari és superlativament tercermundista. Reflecteix la deixadesa de la nostra societat i el poc valor que li atorga al temps. Temps i transport.

VIII_AGOST

1 AGOST 2016

A l'agost tot s'atura. És un parèntesis en els vides de la gent, un forat en el calendari. Doncs per a mi és el millor mes per a treballar, reflexionar i no deixar l'activitat. Gestió de l'any.

2 AGOST 2016

Fer música és per política. Música i política.

3 AGOST 2016

Cada cop em costa més llegir novel·la. La poesia és l'única via a l'autèntica revolució creativa. L'única via capaç d'expressar-ho tot amb la màxima síntesi. L'única expressió literària capaç d'innovar sobre el contingut i la forma. Poesia.

4 AGOST 2016

"A mun pare". Andreu Carranza.

5 AGOST 2016

Joan Salvat-Papasseit. Poesia.

6 AGOST 2016

Joan Brossa. Poesia visual.

7 AGOST 2016

Tàpies.... inesgotable font. Pintura.

8 AGOST 2016

El so del mar. "Noise" analògic.

9 AGOST 2016

L'arena de la platja. Síntesis granular analògica.

10 AGOST 2016

Les Festes Majors de Flix ja s'aproximen. Uns dies on el temps s'atura per gaudir de "estar aquí i ara". Festa Major.

11 AGOST 2016

Els parapets de festes majors. Un cant a l'esperança i als desitjos d'un futur millor. Festa Major.

12 AGOST 2016

Els focs artificials, la millor música festiva... composició musical contemporània amb for arrelament i ancora-ment a la tradició ancestral universal. Focs d'artifici.

13 AGOST 2016

Els gegants i els capgrossos. Diversitat cultural.

14 AGOST 2016

El carnaval d'estiu de Flix.... som una mostra actual de la poca implicació intel·lectual del jovent de Flix amb la crítica i la revolució. Carnaval d'estiu i crítica social.

15 AGOST 2016

Els pregons de festes.... enlloc de ser individuals podrien ser col·lectius ? Pregons i festes.

16 AGOST 2016

El festival Pingüí de Flix... una bona mostra d'empenta, trempera e intel·ligència.... un brot. Flix i jovent.

17 AGOST 2016

Piscina. Estiu.

18 AGOST 2016

Fruita. Estiu.

19 AGOST 2016

Aigua. Estiu.

20 AGOST 2016

Cervesa. Estiu.

21 AGOST 2016

Nits a la fresca. Estiu.

22 AGOST 2016

Llegint les bases reguladores de concessió de beques del Dpt. de Cultura de la Generalitat en fi amics, els nacionalismes (tots) es curen llegint, pensant, viatjant, obrint la ment, aprenent llengües, parlant amb la gent, fent amics diversos i abandonant els fanatismes identitaris manipulats per les elits de sempre i els seus coristes populistes Això és un puto desastre Nacionalismes.

23 AGOST 2016

El camí de SIRGA és avui en dia la carretera de l'eix de l'ebre. On s'hi veu la transformació del passatge i de la gent. Ara falta que la gent s'apropriï d'aquest territori com un de sol. La Ribera d'Ebre es el barri nord, el Delta de l'Ebre el barri sud. Cal compartir si o si els recursos, el capital humà, les infraestructures. Cal sumar i abandonar els petit poblats capitanejats pels nous cacics de la democràcia. Cal que el poble es faci seu el territori. Terres de l'Ebre.

24 AGOST 2016

Des de la piragua hom pot sentir i observar la magnitud del riu Ebre, gran i ample. L'entrada a les poblacions ebrenques per riu ressalta la bellesa i transcendència d'aquestes poblacions nostres. Viatge en el temps.

25 AGOST 2016

He decidit escoltar únicament música creativa, contemporània, etc.... a partir del segle XX. Conèixer la meua tradició musical, sonora.... hi ha tanta bona musica creativa al segle XX oblidada , poc programada. Musica creativa i tradició occidental.

26 AGOST 2016

La música contemporània actual s'erigeix com una llenguatge avui en dia global, universal que les noves generacions compartim i aportem a la creació actual. Això no implica uniformitat, si no la capacitat que ens permeten les xarxes de comunicació en crear i comunicar des de qualsevol lloc i alhora compartir-ho a qualsevol indret del món. La nova música.

27 AGOST 2016

Dins la multiplicitat de tendències i possibilitats que avui en dia trobem dins la musica de creació m'interessa quelcom que molts cops, increïblement, resulta encara verge per a molts joves compositors. La musica electroacústica mixta interactiva. Musica electroacústica interactiva.

28 AGOST 2016

“Work in progress” : interessos composicionals

MUSICA DE CREACIO: COMPOSICIO ESPECTRO MORFOLOGICA PER CAPES DIFERENCIADES EN UN MARC DE CREACIO HOLOFONIC

“dins de la revolució de l'electricitat del segle XX, les musiques electroacústiques---->musica de creació, musica de gènere obert”

<p>INTERESSOS COMPOSICIONALS: <u>MUSICA DE CREACIO:</u></p> <p>Davant el fet que el capitalisme artista (Gilles Lipovetsky) ha absorbit la major part del mercat i del públic real i potencial, quin rol i lloc ocupa o pot ocupar l'art de creació ?</p> <p>*Experimentació, prova, test... recerca de camp.</p> <p>*Completa llibertat al servei del propi material artístic, sense obeir cap altra llei o condicionant externa al propi material. Crear en cada obra el seu propi sistema, lògica interna de funcionament.</p> <p>*Acostar-se a estats emocionals, formes, estructures, expressions que queden fora del capitalisme artista.</p> <p>*El so com a metàfora de la vida. Té el seu inici, el seu desenvolupament, la seva desaparició. (Del silenci, trenca el silenci, retorn al silenci).</p> <p>*Improvisacio musical.</p> <p><u>RADICALITAT EN EL CONTINGUT, LA FORMA I LA POSTA EN ESCENA. PER OFERIR AL PUBLIC QUELCOM INTERESSANT, NOU. PER DIRGIR-SE I PODER DIR A LA GENT QUELCOM. PARLAR A LA GENT.</u></p>	
---	--

-Aplicar els Sistemes Musicals Interactius en tot o en part del procés de composició i / o interpretació d'una obra. La música electrònica en viu de Richard Barret-Karlhein Essl i els seu processos d'interpretació/escriptura electrònica e improvisació en viu.	
-D'on provenen els materials de la part electrònica.	
-Rol de la part electrònica i relació amb la part acústica.	
-D'on provenen els materials de la posta en escena (performance).	
-Rol dels materials de la posta en escena (performance) i relació amb la part acústica/electrònica.	
-Orquestració sonora/morfologica.	
-Representació gràfica i/o sonora de la música per a ser interpretada.	
-Recerca, investigació sobre la matèria sonora, morfologies sonores diverses en el sentit de Pierre Schaeffer, Denis Smalley, Helmut Lachenmann, Pierluigi Billone, Denis Dufour (percepció de morfologies). Construir la paleta sonora. A través de criteris i qualificacions morfològiques i espectro morfològiques des d'una perspectiva de la música "holophonica" (P. Kokoras). Per la veu: la Poesia Sonora. (investigació en les diferents dimensions/paràmetres que comporta el so/matèria.	
-Recerca, investigació en la forma-articulació, és a dir, recerca, investigació de l'organització temporal (a diferents nivells) i espacial del material sonor, musical (macroforma i microforma). Recerca, investigació sobre el gest instrumental i musical. <u>Lo orgànic</u> de la música; en definitiva com s'articula la musica, el discurs..... "El traç que deixa, el perfum...". El LOOP com a desenvolupament temporal. Potser, l'aportació musical més important al segle XX.	
-Recerca, investigació sobre el gest físic en general, el gest humà.	
-Recerca, investigació sobre el contingut a expressar, el tema a reflexionar, a pensar i comunicar (extra musical). TEMES: *La comunicació/incomunicació humana. *El cosmos, l'univers i les energies còsmiques-físiques a diferents escales espacial-temporals... de la pols còsmica (granular) a les galàxies, als multiversos paral·lels (macro textures). *La mort. *L'evolució humana: la seva biologia, la seva antropologia, la seva pedagogia, la seva psicologia. *La societat contemporània, la societat post-moderna e hipermoderna. El que se'n deriva: Moral/ètica/valors - sobre-informació - les tecnologies de la informació i la comunicació – la incertitud – la pèrdua de punts de referència – la pèrdua de la col·lectivitat en front l'augment de l'individu que s'auto genera. (Gilles Lipovetsky). *Una energia vital forta que em caracteritza. Una voluntat de ser i fer. *La identitat catalana i la seva relació amb la resta del món.	

<p>*Reflexió sobre l'art, sobre la música i sobre el SO. Des de la seva pròpia ontològica, a la seva percepció i al seu rol cultural i social.</p> <p>*Sobre la biologia a nivell macro i micro estructural. La vida. La natura.</p> <p>*La violència humana (física, psicològica, social, cultural, etc...)</p> <p>*L'amor.</p> <p>*El sexe.</p> <p>*El silenci.</p> <p>*Elements anecdòtics i coses de la quotidianitat.</p> <p>I ELS ASPECTES PSICOLÒGICS INDIVIDUALS I COLLECTIUS QUE SE'N DERIVEN DELS TEMES ANTERIORS.</p>	
-Atenció a l'escolta del públic i al seu rol en el concert.	
-Recerca, investigació en la espacialització sonora. (acusmonium: electronic i acustic (instruments disposat a diversos indrets de l'espai).	
-Atenció a la situació de l'intèrpret en concert i el seu rol en l'obra.	
-Interdisciplinarietat. Espectacle total = K. Stockhausen.	
-Títol obra.	
- Musica Visual.	

SOBRE EL SO I ALLO QUE HI HA DE COMU ENTRE ELS ESSERS HUMANS (occident) – a nivell sonor.

Groupes Biosémiotiques	UST	Critères typo-morphologiques	ISOS
<p>-Groupe 1: Il comprend les UST délimitées dans le temps, présentant des caractères de prévisibilité, de mobilité, avec des points d'appui et/ou des accélérations. La dénomination donnée par les musiciens évoque un trajet dans un espace tridimensionnel avec une finalité. Ces UST font penser à des mouvements transitifs, orientés vers un but. Elles suscitent l'attention volontaire de l'auditeur.</p>	<p>-Élan -Chute -Étirement -Freinage -Contracté-Etendu -Suspension-Interrogation</p>	<p>-Son bref ou tenue globalement uniforme -Accroissement d'intensité bref et exponentiel -Décroissance d'intensité ou silence -Globalement uniforme -Comporte un mouvement d'accélération -Matière globalement uniforme, dans un déroulement temporel assez lent, présentant l'accroissement d'au moins une variable morphologique. L'énergie est en accroissement. Le mouvement est du type surplace par déformation -Apparition d'une énergie plus importante qui décroît ensuite rapidement -Accélération qui va dans le sens d'un accroissement (intensité, masse, événements de plus en plus rapprochés, ...) -Globalement uniforme, à énergie maintenue. Il y a une discontinuité brutale entre les deux phases (du même type que le "point anguleux" défini pour l'UST "Chute"). -Processus quelconque -Tenue brève</p>	<p>-ISO Culturel: Les voix des médecins et des infirmières du bloc opératoire, les pleurs des autres enfants, les différentes intonations de voix s'adressant au nouveau né, phénomènes sonores onomatopéiques répétés d'un parent à un autre, les sons d'instruments de musique, la sonnerie du téléphone, la sonnette, les bruits de pas et de tapement du pied, le hochet, la boîte à musique, la radio, les rires, la toux, etc... La voix et les sons vocaux utilisés comme source sonore en combinaison avec des bruitages digitaux. Sons brefs environnementaux. Sons de cloches. Sons d'orchestre. Sons fantaisistes. Son anecdotiques. Au fur et à mesure que la complexité augmente, les sons acquièrent un caractère de plus en plus abstrait. Sons frappants.</p>
<p>-Groupe 2: Il comprend les UST non délimitées dans le temps présentant des caractères de prévisibilité, de mobilité comme pour le groupe 1 mais sans accélération ni rupture.</p>	<p>-Qui avance -Lourdeur -Trajectoire inexorable -Obsessionnel</p>	<p>-Énergie constamment renouvelée et possédant une direction. Elle est constituée d'une cellule réitérée sans interruption; cette cellule comporte un accent. -Cellule répétée de façon non strictement identique et avec une irrégularité maîtrisée. Un accent en crescendo est placé au début de chaque reprise de la cellule; chaque accent renouvelle l'énergie cinétique de translation. Le déroulement temporel est assez lent.</p>	<p>-ISO Culturelle: Les voix des médecins et des infirmières du bloc opératoire, les pleurs des autres enfants, les différentes intonations de voix s'adressant au nouveau né, phénomènes sonores onomatopéiques répétés d'un parent à un autre, les sons d'instruments de musique, la sonnerie du téléphone, la sonnette, le bruit de pas et de tapement du pied, le hochet, la boîte à musique, la radio, les rires, la toux, etc...</p>

<p>Les dénominations données par les musiciens se réfèrent à un espace bidimensionnel et évoquent des mouvements transitifs à caractère topométrique accompagnés d'une attention automatique.</p>		<p>-Unité qui fait entendre une trajectoire réalisée par une ou plusieurs variables et donnant l'impression d'une énergie constamment renouvelée.</p>	<p>La voix et les sons vocaux utilisés comme source sonore en combinaison avec des bruitages digitaux. Sons brefs environnementaux. Sons de cloches. Sons d'orchestre. Sons fantaisistes. Son anecdotiques. Au fur et à mesure que la complexité augmente les sons acquièrent un caractère de plus en plus abstrait. Sons frappants.</p>
<p>-Groupe 3: Ce groupe réunit des UST non délimitées dans le temps présentant certains caractères propres au groupe 2. Cependant, les mouvements évoqués semblent être subis passivement, sans intentionnalité. En effet, ils comprennent des répétitions, des accélérations variables sans prévisibilité.</p>	<p>-Par vagues -Qui tourne -Stationnaire</p>	<p>-Répétition d'un motif sonore en delta dans lequel l'énergie est croissante puis décroissante. La forme en delta peut s'appliquer à différents critères morphologiques. Déroulement temporel assez lent.</p> <p>-Cellule répétée de façon continue, constituée d'un motif sonore en delta : qui accélère puis ralentit et crescendo-decrescendo, et avec un accent au maximum du crescendo. Ce motif sonore semble irrégulier : le 1er élément (accélééré-crescendo) paraît plus court que le second.</p>	<p>-ISO Universelle: Le battement cardiaque, avec sa structure de rythmes binaires. Les sons produits par l'inspiration et l'expiration. Les sons de l'eau. Le vent. Le rythme inhérent à la marche. Les mouvements ancestraux. Les systèmes de messages des animaux, en particulier des baleines et des dauphins. L'échelle musicale pentatonique. Frappes sonores rythmiques et monotones.</p>
<p>De plus, leur schème rythmique statique évoque des impressions archaïques que l'on retrouve aussi bien dans les bruits du monde intérieur (coeur, respiration), que dans les mouvements subis par le corps (bercement, balancement). Ils induisent une attention flottante.</p>		<p>-Dans un déroulement temporel assez lent et une énergie potentielle globalement stable, différentes configurations sont possibles: Eléments sonores relativement courts, épars, généralement divers, sans former de structure; Trame peu évolutive; superposition de A et de B; Cellule en répétition plus ou moins variée; Densité importante d'éléments multiples, contradictoires et se chevauchant.</p>	
<p>-Groupe 4: Ce groupe réunit les UST non délimitées dans le temps, sans mobilité et sans prévisibilité. Elles présentent une organisation temporelle floue. Les dénominations, que leur attribuent les musiciens, ne font pas référence à une notion d'espace. Aucune idée de mouvement ne peut être évoquée</p>	<p>-En flottement. Qui s'accompagne d'une attention flottante. -En suspension. Qui renvoie à un sentiment d'attente. -Sans direction par divergence d'information. Qui renvoie à une attention saturée par excès d'information.</p>	<p>-Unité non délimitée dans le temps, dans un déroulement temporel assez lent.</p> <p>-Événements sonores ponctuels, qui se succèdent sans former de structure sur un continuum « lisse », sans pulsation.</p> <p>-Ce continuum peut être sous-entendu, peut être du silence.</p> <p>-Unité non délimitée dans le temps, constituée d'une formule répétée quasi sans variation, dans un déroulement temporel</p>	<p>-ISO Gestalt: Voix dont particulièrement celle du père, bruits de l'environnement social, sons musicaux culturels, vibrations non identifiables, phénomènes acoustiques divers. Voix de la mère ainsi que son rythme d'inspiration et d'expiration, battements cardiaques, craquements des parois utérines, sons articulaires et musculaires, sons propres au fonctionnement global de l'organisme, mouvements gravitationnels et autres phénomènes non</p>

<p>même si on peut faire une analogie avec les mouvements expressifs décrits par Buytendijk.</p>	<p>-Sans direction par excès d'information qui renvoie à un état de tension.</p> <p>-Qui veut démarrer</p> <p>-Sur l'erre</p>	<p>assez lent, et dont la matière sonore et/ou les éléments évoluent peu.</p> <p>-Constituée de moments successifs assez brefs proposant des systèmes d'organisation différents. Les directions divergentes sont successives et non superposées. Du fait de ces divergences, l'énergie reste globalement potentielle.</p> <p>-Unité non délimité dans le temps composée d'éléments multiples, assez brefs, divers, se chevauchant fréquemment.</p> <p>-Amorce réitérée mais non aboutie d'un processus.</p> <p>-Phase unique qui comporte une décroissance d'intensité jusqu'à extinction.</p>	<p>identifiables. Le flux sanguin, respiration, thermorégulation, fonctions vitales, propre battement cardiaque, phénomènes sonores liés au fonctionnement de son organisme. Basses fréquences. La voix et les sons vocaux utilisés comme source sonore en combinaison avec des bruitages digitaux. Brefs sons environnementaux. Sons de cloches. Sons d'orchestre. Sons frappants. Son de textures, de différentes surfaces, qui varient en fonction du type de mouvement (vitesse, direction, etc.) et des bruitages digitaux qu'on leur s'applique. Effet d'écho avec la voix du participant. Textures sonores provenant de différentes surfaces et variant en fonction du type de mouvement (vitesse, direction, etc.) et des bruitages digitaux qu'on leur applique.</p>
--	---	--	---

29 AGOST 2016

Els pressupostos de cultura ja desitjarien el pressupostos de Festes. Equilibri – Cultura.

30 AGOST 2016

surtdecasa.cat - Per Anna Zaera

Joan Bagés: "S'hauria de separar què és cultura d'allò que són les tradicions"

Entrevistem l'artista sonor de Flix en el marc d'un Esmorzar Savi

Joan Bagés (Flix, 1977) és un dels artistes més interessants de les Terres de l'Ebre i una de les veus contemporànies a tenir en compte. Format en música clàssica, la seva inquietud creadora l'ha portat a experimentar amb el so i convertir-se en un artista sonor contemporani, que viu connectat amb la comunitat artística internacional. El seu dia a dia transcorre bàsicament entre Flix i Paris, on s'ha doctorat a la Universitat Paris 8 amb un doctorat en el marc del programa 'Esthétiques, Sciences et Technologies des Arts – Spécialité Musique'. Hem volgut parlar amb ell en el marc dels 'Esmorzars Savis'.

- Joan, si haguessis de dir en quin moment artístic i vital et trobes, què diries?

Estic en un moment d'intentar posar el fre de mà. De posar perspectiva. Durant molts anys he fet molta obra i recerca personal, he tingut bastants concerts, ara vull pensar cap on dirigir la meua obra, cap on seguir investigant. El que més m'interessa és tenir un ull posat en el que fan els meus companys de generació. Contemplo la meua obra en un context, en una comunitat d'artistes. Aquest impuls personal de crear s'ha convertit en una manera de dialogar amb altres artistes. Em refereixo a Catalunya i Espanya, però també global.

- Creus que hi ha una generació d'artistes que teniu unes coincidències formals i estètiques que heu coincidit en el temps?

S'està començant a construir un llenguatge artístic global. Avui un creador afincat a Flix pot dialogar amb un creador que està en un poble remot d'Austràlia. S'ha construït un llenguatge comú, que podríem posar-lo sota el nom de la música contemporània o música de creació. Això no significa que sigui un llenguatge uniforme, però jo fins i tot diria que pels joves compositors europeus, Europa és una mateixa casa, i això és fantàstic.

- Quin és el pas que feu de la música clàssica als nous llenguatges? Què us mou a fer aquest salt?

Va ser a través d'una descoberta a la Biblioteca de Flix, quan estava acabant els estudis de piano. Vaig agafar un CD de Stockhausen i de Barto i em vaig preguntar què era allò. Va haver un moment de decalatge entre allò que estava aprenent jo al conservatori i el que estaven fent els compositors dels anys 50 i 60. I jo pensava "Com és què això no està al Pla d'Estudis del conservatori?" En Belles Arts això no succeeix, en canvi en compisició sí.

- Està massa assumit que la composició sempre ha de ser clàssica?

Jo crec que hi ha una pressió molt forta de la programació, dels festivals. Requereixen intèrprets o músics que vénen de la tradició clàssico-romàntica. És difícil trobar intèrprets que barregin diferents èpoques com la contemporània, la barroca o la romàntica.

- Aquesta tendència domina la formació i els festivals...

A mi em sembla excessiu el tipus d'obres clàssiques que es representen. Per a mi, és com anar al Louvre. Són obres que estan allà, però veritat que no ens estan ensenyant aquells quadres permanentment? Són importants perquè són recursos que tenim per entendre el món, però deixem-los tranquils. Deixem a Beethoven tranquil. Jo sempre dic "No et preocupis per la tècnica, que segur que hi haurà un xinès que ho farà millor que tu, preocupat per allò que podem fer nosaltres que és crear i innovar".

- Com definiries aquestes composicions contemporànies?

Te n'adones que la música que fa la gent jove, els creadors actuals, al cap i a la fi, retorna sobre coses molt instintives i emocionals. Hem necessitat passar per un període de sofisticació clàssico-romàntica, de molta finesa, per acabar desestructurant tot això i tornar a una espècie de sofisticació dels instints. És una música que es nodreix de la forma acadèmica, però que escull materials a l'atzar o amb sonoritats molt sorolloses. Hem fet una espècie de gir, per acabar al mateix lloc, però havent passat tot el que hem passat. I això és fascinant.

- D'on surt aquesta necessitat per trencar amb la música romàntica?

Després de la Segon Guerra Mundial, es comença a experimentar i a crear calaixos com la música instrumental, la música electrònica, la música acusmàtica i també l'art sonor que no se centra tant en com els sons estan articulats, sinó en com aquests s'ubiquen en l'espai. Crec que és un moment fascinant. Hi ha molta mixtura de coses. El gran problema és com fer arribar això a la gent. Jo crec que la música de creació porta un missatge dintre. Aquesta voluntat de fer despertar en la gent la curiositat, de dir "Anem a descobrir, anem a experimentar", toca el cervell més primitiu, més inconscient, i el compositor és com una espècie de xaman que al seu estudi ha manipulat tot això i t'ho ofereix. El que sabem és que el so té un poder sobre el cos. El so per ell mateix porta un missatge i t'evoca alguna cosa, encara que no ho vulguis.

- Hi ha estudis científics que corroboren aquest impacte?

Jo he estat treballant bastant en les unitats semàntiques del so. Tota unitat musical, tota frase, quan tu l'escoltes, et provoca una sensació. Tenim un munt d'associacions ja fetes. A nivell visual, estem molt saturats d'imatges, algunes molt dures com les que veiem a la televisió, i de vegades aquestes imatges ens impacten menys que els sons. Molta gent rebutja aquest tipus de música perquè els resulta desconeguda i incomprendible. Pensen que la música l'hem d'entendre des d'un punt de vista purament racional. La gent necessita una explicació racional que pugui verbalitzar amb el llenguatge. Hi ha com un rebuig quasi violent al que no es comprèn.

- I d'aquesta anomenada generació ebrenc artístic, tu creus que aquest fenomen és un miratge?

Estic molt dintre i em costa tenir perspectiva. Et contestaré d'aquí tres anys! És molt difícil ser agent i, a la vegada, tenir una veu crítica respecte al que està passant. Som una generació de fills de gent que ens ha donat uns estudis, una generació que estem sempre o tornant o marxant... L'artista sempre fa, perquè per a ell és una necessitat, i les institucions s'aprofiten d'això. Jo considero que la creació ha de ser pública i política, en el sentit que tu intervens en el territori i intervens en la gent.

- Això s'està fent?

No massa. Crec que no s'ho creuen i no ho viuen com una necessitat. Hi ha una cosa bàsica, i des del meu paper de gestor del festival, si tu vols, jo penso que si hi ha una iniciativa artística, tens l'obligació de donar-li sortida. No val dir que no hi ha diners o que allò no quadra amb la teva programació. El gestor cultural i el polític no han de pensar, el que han de fer sobretot és parlar amb la gent que està fent obra i creació i dir-los "estem aquí, què necessiteu?"

- Si l'art és públic, pot córrer el perill d'acabar instrumentalitzat?

El que és important és apostar per la creació. França i Holanda són països que han exportat molta cultura. És important fer obra i exportar-la. Amb el Festival Sirga va vindre una companyia francesa que va fer quatre concerts aquí tot subvencionat pel govern francès, ells van posar diners en un espectacle determinat i ells ho paguen, perquè se la consideren seva. L'altre dia ho parlava amb un company de Chicago, i moltes vegades és més fàcil establir relacions entre Barcelona i Chicago, que entre Barcelona i l'Hospitalet...

- La tecnologia uneix, i certes polítiques divideixen...

Sí, moltes vegades les estructures polítiques ho dificulten. Però sí, les tecnologies fan que estiguis en el racó del món que estiguis, visquem en entorns paral·lels. Una de les coses que m'agrada més d'estar a les Terres de l'Ebre és que les Terres de l'Ebre són una gran ciutat. Una gran metròpoli. I veus que a pocs quilòmetres tinc Ascó, i els dos tenim piscina, poliesportiu... Si tu tens autobús, i tu tens nens, doncs compartim! Però no, perquè cadascú vol mantenir la seva estructura de poder. Podem viure en móns paral·lels, de forma simultània. Aquest fluxe de moviment trenca els estereotips sobre els llocs. I això és el que porta l'art contemporani i la creació. Ho ha dit ja molta gent a Surtdecasa.cat, aquí ha hagut un èxode brutal, gent que ha marxat o se l'ha fet fora, veient que les coses aquí sempre es fan d'una determinada manera. La pèrdua de població fa que aquesta gent després no hagi entrat a les institucions aquí.

- Quines perspectives veus?

Fotudes. Els que estem aquí anem fent, però si no se'ns recolza, anirem a un altre lloc.

- S'ha creat una generació d'artistes contemporanis ebrencs prou cohesionada?

Fa uns anys vaig tenir la sort de conèixer el Jaume Rocamora. Aquest home va ser un visionari, un home que sense internet va ser capaç de fer aquests viatges internacionals, aquesta mobilitat que ha tingut sempre, per a mi, ha estat molt inspiradora. Ara estem treballant molt amb la Cecilia Aymí, que és també una lluitadora, amb la Mireia Andreu, el Jaume Martínez, diversos artistes que tenen ganes de fer coses diferents i que tenen molt clar, i això és el que més m'interessa, que estan compromesos amb la creació, i això suposa aquest plus de marginalitat o sofriment. Perquè venem un producte que és molt radicalment autèntic, sense cap altre tipus de condicionant estètic o polític.

- Falten més espais?

Falten espais físics per crear. Tan senzill com tenir una nau industrial amb compartiments. Que sigui permeable i sobretot sense distincions estètiques, ni de gèneres. Una mica el que s'ha fet a Barcelona amb les fàbriques de creació.

- No has notat canvis?

No massa. La cultura està en respiració assistida gairebé de forma permanent. Els pressupostos del que es dedica a festes respecte a cultura són desmesurats. S'hauria de separar què és cultura, del què són les tradicions. És un greu error no separar una cosa de l'altra. Que les Festes Majors absorbeixin el pressupost de cultura és una tragèdia. Hi ha una confusió de conceptes.

- Què és per a tu la cultura?

És un conjunt de coneixements que genera una societat. Allò important és on posem l'accent, si en aquells coneixements que generen un valor afegit que impliquen la creació en diversos àmbits o en només la reproducció del que ja existeix.

Joan Bagés contesta...

Normalment esmorzo... Dues tasses de cafè amb llet. Una tassa a primera hora del matí, acompanyada de cereals, i una altra tassa, sense cereals, dues hores després.

Compartiria un cafè (a la Cafeteria Bombó de Tortosa) amb... un dels filòsofs-sociòlegs que més segueixo, Gilles Lipovetsky.

En diumenge, el que més m'agrada fer és... aixecar-me tard i esmorzar xocolata cuïta. La resta del dia m'agrada estar a casa i rebre amics a dinar - ara a Flix no ho faig, però a París ho fèiem sovint - .

El plat que més m'agrada cuinar... Detesto cuinar i la gent que parla de cuina. En canvi, m'encanta menjar i que em cuinin.

El meu paisatge més inspirador són... els paisatges de la Terra Alta.

Pensaments recurrents abans d'anar a dormir... M'agrada anar a dormir inventant-me una historieta, una vinyeta o un gest on faig quelcom jo o una altra persona i on hi passa quelcom físicament impossible. Aquesta idea es repeteix en forma de *loop*, la perfecciono, m'hi obsessiono i la degusto fins que m'adormo. La meva iaia em va confessar que ella també ho feia.

L'últim regal que he fet... la partitura 'Four Walls' de John Cage al meu amic, pianista i músic Tomeu Moll-Mas.

Una cançó... sense paraules ni veu, el segon moviment del 'Concert Número 5 Emperador' per a piano i orquestra de Beethoven.

Un llibre... 'The Road', de Cormac McCarthy.

31 AGOST 2016

A casa nostra després dels Ibers tot esdevé decadència. Ibers.

IX_SE**TEMBRE**

1 SETEMBRE 2016

Un peça, una música, un gènere, una estètica musical per a cada situació de la vida. Com un vestit emocional que ens acompanya, com un menjar per a cada situació.... Diversificar l'escolta i poder gaudir de totes les musiques segons el moment. Músiques que ens acompanyen en les nostres situacions vitals. Diversitat musical.

2 SETEMBRE 2016

La música electrònica ha de trobar la seva especificitat. No és tracta de reproduir el món acústic a lo elèctric. Tot el contrari, cal trobar la seva pròpia identitat sonora, gestual, d'articulacions, etc... Música electrònica.

3 SETEMBRE 2016

En la rutina o feina de compositor, que implica un cert aïllament en tots els sentits està bé, és saludable, recomanable sortir del propi cercle. Cercar altres activitats on adquirir altres habilitats socials, de lleure, etc... Un aprèn coses de la gent i que la majoria organitzen la seva vida i fan coses diferents a les nostres. La vida del compositor.

4 SETEMBRE 2016

Organitzar un festival, dedicar-se a la gestió cultural és la millor manera de tindre problemes i crear-se enemics. Gestió cultural.

5 SETEMBRE 2016

Malgrat les dificultats de la gestió cultura el que compta finalment és el resultat artístic. Després de tota la feina l'obra creada ho justifica tot. Tothom ha de poder sobre posar-se a les situacions per adquirir un fi suprem. Gestió cultural.

6 SETEMBRE 2016

Al poble de Flix altres activitats físiques, esportives em motiven en contraposició a Paris, on feia gimnàs. El "pàdel", la piragua, caminar, ping-pong i la bicicleta em permeten gaudir de l'esport i del paisatge. Equilibre ment-cos.

7 SETEMBRE 2016

La Vikipèdia ens diu: "La **tradició** (del llatí *tradere*, "entregar") és el conjunt de coneixements, costums i creences que es transmeten de generació en generació per considerar-se d'alt valor per a la pròpia cultura.

La tradició es pot transmetre verbalment, a partir de relats i normes ensenyades als infants, o bé a partir d'actes comunitaris d'elevat simbolisme. La major part de la tradició no consta d'una codificació escrita, ja que es va formant de mica en mica amb afegits de cada generació, però sí que es transcriuen textos canònics, sagrats o fundacionals que justifiquen i recopilen alguns aspectes de la tradició. En un sentit laxa, es pot considerar tradició qualsevol acte repetit al llarg del temps, com una festa o aspectes de protocol ».

La transmissió de coneixement vital entre generacions sembla que no es produeix des de fa dècades (nous models de relacions familiars, laborals...); els coneixements, costums i creences són en el món contemporani mòbils, permeables, variants, etc... Així doncs jo em pregunto es poden generalitzar, "homogeneïtzar", reduir avui en dia a un col·lectiu humà d'un territori ? La tradició ja no existeix, i per tan ,la societat és més conservadora que la segona meitat del segle XX. Existeix un esforç polític institucional de cada societat-territori per ordenar el món d'avui en dia, per controlar-lo, entendre'l i simplificar-lo davant l'infinit. De la tradició passem, o la reduïm, al "folklorisme". A espectacles turístics deslligats de la nostra quotidianitat. En societats estàtiques, amb creences estàtiques i models de vida estàtics la tradició tenia una funció clara. Perpetuar el model de relacions socials, polítiques, culturals; ordenar la vida, donar seguretat i comprensió d'allò incompreensible. La tradició s'ha dissolt i un món nou se'ns apareix. A Flix hem demanen de tocar , preparar una sessió de mantres Budistes; com és que aquestes persones organitzen una sessió per passar el rosari o fer pregaria cristiana ? No és en essència el mateix ?

Aquest exemple senzill es pot aplicar a molts àmbits de la vida d'una societat-territori. La tradició ha explotat pels aires, i han aparegut els tradicionalistes, i són ara les societats noves que tindran que re inventar les seves tradicions; tradicions poroses, mixtes, etc.... Si escoltem les noves societats, les societats d'avui en dia, nous rituals, nous costums, noves parles han de configurar noves tradicions en l'era global, digital. Tradicions.

8 SETEMBRE 2016

"XXX" ha entrat al sistema educatiu musical a Catalunya. Per bé que és un centre privat no deixa de ser un centre un centre educatiu musical com qualsevol altre. Poc tinc a ensenyar-li, únicament puc aconsellar-li que no digui que toca música i que fa concerts; que és limitat a donar les classes com pugui, que sigui amable, saludi, digui adéu i que cobri. Que pensi que ha sigut contractat per "músics de clàssics", per músics que volen fer quelcom i aparentar modern i que per això l'han escollit, per decorar la façana, per sembla moderns. Per tal efecte aquests músics del clàssic han triat allò que aparentment semblen entendre vagament, allò que s'anomena la música moderna (pulsació, harmonia i melodia). No desmereixo en cap cas la música, sinó els raonaments del sistema educatiu. Sistema educatiu musical.

9 SETEMBRE 2016

Alguns diuen que faran un nou país. Jo vull una societat amb intel·lectuals d'aquesta talla.... Bernard Stiegler. Nou país.

10 SETEMBRE 2016

Ja s'aproxima EN EL DIA DEL MONOTEMA, DE LA TV I RADIO CATALANA DEL MONOTEMA..... encara hi ha gent, artistes, pensadors que fan la seva feina fer pensar... doncs els mitjans construeixen la realitat i mentres no els facin callar del tot, els seguirem llegint. "els polítics prefereixen asfaltar un carrer abans que ajudar un artista "torracollovaris" a fer pensar; a molestar, si cal" - Joan M. Minguet Batllori. Nou país.

11 SETEMBRE 2016

11 Setembre, Diada Nacional de Catalunya: SOM... jo diria que cadascun de nosaltres SOM en tant que individus. Individus, persones on cadascuna de nosaltres SOM un conglomerat d'éssers que ens configuren... individus polièdrics i que teixeixen, al món modern, una xarxa d'individus que s'escapen de categories polítiques i administratives. Categories que ens imposen i ens han imposat des de temps remots les classes dominants (la seva llengua, la seva religió, la seva economia....). Cadascun de nosaltres SOM un de sol amb la llibertat de ser i construir-nos el que vulguem ser. Vull poder adaptar la religió que vulgui, vull adoptar una nova llengua, vull adoptar una altra dansa..... em vull construir el que vull ser. Nous país.

12 SETEMBRE 2016

Un nou cicle escolar comença avui. La tardor s'apropa. L'etern retorn. El cicles de la vida, sempre els mateixos i sempre mutants. Vida i esport.

13 SETEMBRE 2016

Avui hem començat algunes poques classes de piano amb l'Arlet. És únicament una prova. És un privilegi, una sort i repte poder donar-li classe. Les classes de música han de ser un procés cap a la conquesta i construcció del propi del món sonor expressiu per a projectar-se, construir i comprendre la realitat. Però com es du a terme aquest llarg camí vital? A través d'un projecte integral i unificador de disciplines des de la més primerenca edat infantil. Arlet 4 anys i mig. El moviment i el gest, amb la dansa. El cant i el ball per l'oïda; canta i balla. El joc, l'experimentació, pel comprendre el món sonor i ampliar la paleta auditiva. La pràctica instrumental i la disciplina instrumental, per l'entrenament físic de l'instrument. Anar a concerts, la ràdio, els vídeos, etc.... per cultivar el coneixement del repertori i integrar la música en la quotidianitat. Un "classe" pot durar tota la tarda. Primer escoltem, pintem, juguem i experimentem amb objectes entorn l'obra proposada. Després fem exercicis rítmics i fem percussions. Després fem pràctica instrumental i improvisem.... i després. Constància, esforç, goig, càstig... tots els sentiments hi estan involucrats. Pedagogia musical.

14 SETEMBRE 2016

Vigila el que desitges que es complirà. En certes ocasions volen acaparar massa coses, projectes.... Cal ser selectiu i poder posar l'energia necessària a allò que realment es consideri prioritari. Saber dosificar, planificar, no tindre presa, mirar a mig i llarg termini es la clau de la felicitat i èxit. Vivim amb pressa i ho volem tot i aquí. Volem estar-hi sempre, doncs sinó sembla que deixem d'existir per nosaltres i pels altres. Cal aprendre a gestionar el temps de forma més dilatada, amb canvis de ritmes i sabotejant cada pas. Després d'un pas en ve un altre. Cal aprendre a esperar. Gestió del temps.

15 SETEMBRE 2016

El "padel" s'ha posat de moda per aquestes terres ebrenques....normal, és un esport adaptat als "fofi-sanos". Esport.

16 SETEMBRE 2016

Passejant aquest any per Flix on s'adona de com ha canviat el paisatge humà de Flix. Gent nouvinguda dona un altre color al poble. Gent que ha arribat i que ara sembla que torna a marxar veient que aquestes terres de la ribera nord van directes a estampar-se contra el penya-segat. Tot i això, es de contrastació fàcil veure que als actes del poble sempre hi va la mateixa gent. Aquesta nova gent no se'ls veu mai a cap acte. Un podria afirmar que tothom hi és benvingut als actes de caire social, polític, cultural.... però potser no és cert. Tampoc és que se'ls exclouï de forma conscient... en cap cas. Però la integració passa per gestos, renunciis i modificacions d'un mateix i d'una societat. El que passa es que es respira un aire de cercle viciat de gent que assisteix als mateixos actes, com en el dia de la marmota. Necessitem molta més immigració. Necessitem gent nova: àrabs, gitanos, pakistanesos i tot un plegat de gent jove i no tan jove que ho renovi tot. Flix i les societats funcionen per grups hermètics, guetos inaccessibles. Individus i grups de Flix.

17 SETEMBRE 2016

Veien l'arribada del Fill de l'Abdul a Flix un es pregunta quines eines efectives té la societat per acollir aquesta gent ? Tenen cursos de castellà i català a disposició ? No hauria de ser la gent, les seves institucions i associacions les primeres interessades en aquest nous vinguts per extraure'n tot lo bo que porten ? Gent que ha viscut molt més que la majoria de gent. Recursos humans.

18 SETEMBRE 2016

Jo visc a una ciutat que es diu TERRES DE L'EBRE. Construcció d'un territori.

19 SETEMBRE 2016

Les terres de l'ebre necessiten de forma urgent el seu 15 M. 15 M ebrenc.

20 SETEMBRE 2016

El dia a Flix comença poc a poc, sense presa. Les mares, els iaies, porten els menuts a l'escola de Flix... poc minuts després veus a alguns d'aquests papes fent el cafè al bar, tranquils deixant poc a poc desplegar el dia. I em sembla fantàstic si el propòsit és veure desplegar el dia poc a poc amb objectius clars, precisos i seleccionats per aquell dia o setmana que comença. Aquest és un dels meus propòsits de la meva etapa actual. Ja no em sembla tan positiu si es per falta de perspectiva, per falta de cap utopia a seguir; si és únicament per deixar passar el temps i el dia sense pena ni gloria. Gestió del temps vital.

21 SETEMBRE:

Avui comencen a GINESTAR unes jornades que fan flaire de novetat... en tot cas m'ho ha semblat a mi. Xerrades, documentals, etc.... que van a la direcció "Reinventant pobles" jo no hi podré anar però els que pugueu ja contareu què tal..... En tot cas fa pinta de ser unes jornades que surten dels tòpics i típics en el que ens auto encasellem i ens encasellen per aquestes terres..... Sembla un intent. Doncs jo em pregunto, si ara som capaços de mostrar al món el què nosaltres tenim com a patrimoni o coneixement això serà degut a que algú en els seu moment algú va produir i va generar el coneixent i continguts que ara mostrem, reivindicuem o posem en primer pla. No és així ? Doncs a mi em sembla que propostes com aquestes van precisament encaminades a això, a generar coneixement catapultat a les generacions futures. Mostrar el que tenim ha d'anar imperativament i únicament lligat a propostes de continuïtat i de futur que responguin a les preguntes: quin impacte té el que faig en els joves i la seva formació ? Quin impacte té això que he mostrat en la generació de nous continguts, valors, experiències, etc.... lligades sempre al present i a les problemàtiques actuals ?

En cas contrari estem fent dos coses: per un costat creant un sistema excloent i controlat per uns pocs, i per altra banda i de forma més global, estem fent el mateix que ha fet gran part d'Europa amb el sistema productiu, deixar-lo en mans d'altres. No siguem simples espectadors del passat. Construint present i futur.

22 SETEMBRE

La festa de la Jota i Lo Fardell Patxetí a la Ribera d'Ebre. Molt em temo que no és més que un altre intent folklòric d'imposar o de promocionar (de forma més o menys conscient) amb el suport i alè des de l'aparell institucional d'una visió rural basada en els tòpics rurals. Una exaltació romàntica d'un món que ja no existeix i on la jota ja no té la funció original ni tampoc es porta a terme en els contextos funcionals originals, encara que com tu saps han sigut diversos.

No veig la gent jove riberenca que en els seus processos d'iniciació cap a la vida adulta trobin a faltar la jota. I segurament és normal ni falta que fa ... doncs ja tenen les seves expressions d'avui i que provenen de cultures molt diverses.

Evidentment com associó tenen tot el dret, només faltaria ... I és important conèixer el que altres generacions han fet en temps passats.

El que ja és més preocupant és veure com d'això l'administració ebrenc, sense cap criteri més que la manca de coneixement i d'interès pel món actual, s'agafa a aquest tipus d'expressions per a re contextualitzar-les i oferir-ne un producte «light» a la gent. Fàcil, divertit i digerible. Aquest és el mateix principi ideològic que guia els espectacles de masses.

En tot cas estarem pendents de si tot plegat queda com un apèndix, annex d'aquest miratge turístic que es vol construir o realment es fan tasques de divulgació consistents que impliqui el coneixement per exemple de les relacions entre la jota i la música clàssica, com des de la contemporaneïtat es reescriu la jota a nivell coreogràfic i musical ... etc però molt em temo que és un producte enllaunat creat amb la bona voluntat del d'apassionants d'aquesta dansa, però que no és més que una crossa als polítics de torn per encastar-nos la seva manca de visió i manca d'idees pel territori.

Seguirem atents, jo el primer. Endavant.

23 SETEMBRE

Per respondre a aquest miratge que és la música tradicional a les terres de l'ebre m'he proposat prendre com a punt de partida precisament aquests instruments i músiques que ens diuen que son part de la nostra tradició. Agafar-les com un objecte i treballar-les des de la contemporaneïtat. No com un objecte de culte i de fetitxisme. Sinó com objectes descontextualitzats per fer-ne obra. Així doncs diverses obres meves en aquesta línia estan en camí, alhora, com a resposta des de SIRGA a aquest context cultural que ens volen imposar des de l'administració catalana i ebrenc donarem a diversos creadors actuals aquest objectes per a ser repensats i retreballats. Ja ho vam fer amb Alberto Bernal i la seva creació al SIRGA 2016. Obra basada en el camí de SIRGA. Tradició i modernitat.

24 SETEMBRE

Em faig creus de la gent tan interessant de les terres de l'ebre i que viuen fora i dins d'aquestes terres i que mai se'ls hi demana consell. Recursos humans.

25 SETEMBRE

SIRGA resulta molest estèticament per alguns. Això vol dir clarament que estem fent bé les coses. No és aquesta la funció d'art ? Molestar. Art i SIRGA.

26 SETEMBRE

El projecte SIRGA FESTIVAL ens obliga a posicionar-nos sobre quin model cultural volem pel nostre territori. Si un model basat en el populisme i el joc al consum cultural basta en l'idea d'espectacle o en un model cultural basat en el creixement personal i social de la gent d'un territori. Regidors i tècnics culturals - SIRGA .

27 SETEMBRE

Les noves generacions de compositors, fins i tot amb aquells que em porto 10 anys pugen forts, formats amb noves idees. Cal seguir-los d'aprop. No concedeixo la meua creació sense un diàleg permanent amb el que fan els companys de generació i també el que fan i realitzen els més joves. Creació en xarxa.

28 SETEMBRE

Amb l'obra MUZAK he explorat noves vies d'expressió lligades al concepte, a les altres músiques; a la música de músiques. En aquesta ocasió em no em volia centrar tant en la composició musical basada en les morfologies sonores. Tot i que també es pot fer una anàlisi morfologia de la peça. Aquesta és l'aportació de l'escolta morfològica. Les meves reflexions sobre tradicions, arts populars, política, territori em porten a explorar altres musicalitats que em porten a re interpretar, versionar, modificar altres músiques. D'aquí les peces i projectes amb músiques com la Sardana, les músiques Muzak, o futurs projectes amb re lectures de Cds pop, etc.... Cercar, forçar a noves expressions.

29 SETEMBRE

Amb l'Arlet em comunico bàsicament en francès. És la seva llengua també quasi materna. Doncs va néixer a Massy (França). Cal batallar, juntament amb els dibuixos animats en francès i les seves classes de francès, per a que li sigui natural, pròxima i que no la rebutgi en un context en el que està. Societats multilingües.

30 SETEMBRE

Poc a poc es van teixint projectes sonors amb Marcel i Genis. De forma natural, com ha de ser. Una aproximació, aprendre's a coneixes musicalment. Interacció musical.

X_OCTUBRE

1 OCTUBRE 2016

Aprenent a Bagnolet (banlieue Paris) de com la gent tendeix a desplaçar-se a la perifèria per adquirir, remodelar espais degradats, com en el seu moment ho van fer ciutats com Nova York, per transformar-los en espais de creació, exposició, concerts, xarxes creatives i humanes ... etc "LA OBRA". Obrir nous espais creatius – perifèria / centre.

2 OCTUBRE 2016

El curs passat donant classes de música, piano i música de cambra a l'Escola de Musica de la Mancomunitat de les Garrigues i a l'Espai de Veu i Cant Cecília Aymi de Composició Electroacústica, més alguna extraescolar a Flix de creació musical experimental. Aquest curs seguint amb les classes a l'Espai de Veu i Cant Cecília Aymi de Composició Electroacústica i en procés de cercar alguna classe més a donar en algun centre. Si en un feina no aprens res de nou, deixa-la no val la pena. Treballar.

3 OCTUBRE 2016

"André", en un sopar amical amb Daniel D'Adamo, em comenta: No som pas propietaris de la terra.... en som els llogaters. Ho trobo molt acerat. Fronteres.

4 OCTUBRE 2016

Al metro de Paris, un menut de color plora desconsoladament i amb un terror que el pren per complet. És el seu primer viatge en metro. La seva mare no arriba a consolar-lo. El terror que provoca el so del tren del metro en aquest infant ens recorda el poder evocador, màgic, suggeridor del so. Tinguem compte dels sons. Com a creador de com utilitzem les morfologies sonores; Com les articulem, com les utilitzem en les nostres obres doncs el so sempre en comunicarà quelcom; ho vulguem o no . En la meua música m'agradaria poder provocar en l'espectador emocions així de fortes i punyents. El poder del so.

5 OCTUBRE 2016

Crear des de la perifèria. La perifèria entesa des de les seves múltiples significacions. La perifèria geogràfica. La perifèria artística dels corrents estètics denominadors. Creació i Perifèria.

6 OCTUBRE 2016

La vida com a constructe a diversos nivell de la realitat. Individual, grupal, comunitari, etc... Des del poder ens imposen unes determinades visions, significacions de la realitat. Com si això vingués donat, construït exclusivament per ells. Imaginar, somiar i actuar vol dir precisament crear nous significats del concepte de realitat. La realitat d'un territori és heterogènia i des del poder intenten donar-nos i mostrar-nos la seva visió reduccionista i controlada. Vida real.

7 OCTUBRE 2016

La creació artística no es limita avui en dia a la producció d'obra. La creació s'estén i és pot estendre a dominis com la difusió o la pedagogia o la política... La creació és aplicable. Doncs l'eina de la creació és el pensament, la reflexió creativa. Aquesta visió es pot aplicar a diversos àmbits. Fer un festival, SIRGA, en el seu conjunt no deixa també de ser una obra, o un aspecte més de la vida creativa. Creació i Producció.

8 OCTUBRE 2016

La política pot ser creativa ? Si, però sols les persones valentes amb principis fermes i sincers la poden practicar. Per aplicar-la cal que en depengui a dignitat, la creativitat i l'ànima de la persona... i no el sou. Política creativa.

9 OCTUBRE 2016

En certes ocasions em diuen, Joan es que tu vius en un món irreal, un món paral·lel.... I no és precisament el seu món ple de quotidianitats engolides pel dia dia dia un món completament irreal ? La vida real.

10 OCTUBRE 2016

Reflexionar sobre un mateix i els propis processos no es una forma d'autoconstrucció ? El jo.

11 OCTUBRE 2016

No tinc temps quasi de treballar, produir i crear obra si em connecto a tot allò que voldria veure, escoltar en línia de la producció d'altres per Internet. Es fa difícil trobar un equilibri entre dedicar-se a un mateix i alhora parar atenció a l'altre. Avui en dia sembla que si un no és productiu, si no fa obra, no existeix. Fer obra, produir és una manera d'existir i dir sóc aquí, o vull ser aquí, o no vull deixar de ser. El jo i els altres.

12 OCTUBRE 2016

Fins a quin punt estem disposats a absorbir, deixar impregnar-nos per l'altre.. la por occidental a deixar-se anar, a deixar-se absorbir pels principis de l'alteritat desconeguda són tals que creem fronteres, lleis, països. Viatjar ni que sigui a petita escala ens hauria d'aproximar a aquesta realitat. A modificar-nos, a alterar-nos, a crear-nos noves extremitats, a crear cossos ampliats. Viatjar.

13 OCTUBRE 2016

La temptació d'abandonar-se al carrer. A la vida senzilla i alhora dura de la supervivència al carrer. Veient deixar passar la gent i els seus mons. No sucumbir a la pressió i obligació social del treball en societat en cadena, en un engranatge. Això no ens ho ensenya ningú. El sistema educatiu està clarament encarat a crear aquestes peces del sistema de funcionament social. Sota l'excusa del creixement personal, les eines que ens faciliten no són les eines que ens han de permetre escollir i temptar la llibertat, sinó les eines que dissenyen des dels despatxos per fer funcionar un sistema ètic, moral, social, cultural i polític. La llibertat.

14 OCTUBRE 2016

Hi ha gent que em pregunta si siguen músic puc viure... jo els hi responc que gràcies a això puc viure...

15 OCTUBRE 2016

L'ésser humà també agafa afecte als espais... als espais de tota mena, car l'ésser humà s'adapta a tot lloc i circumstància. Espais que impregnen i ens han impregnat de vivències i emocions. Els espais també s'enyoren. Espais.

16 OCTUBRE 2016

Els infants ens recorden per un costat lo poc que necessita un ésser humà per viure i ser feliç, i alhora, ens recorden la capacitat d'adaptació que té l'espècie humana a tota situació vital. Infants

17 OCTUBRE 2016

La pluja. Síntesis granular analògica primitiva, antropològica que ens revenia a lo més profund de l'ésser humà, els sons i ISOS primitius. Sons universals.

18 OCTUBRE 2016

Al primer que busca adaptar-se una persona al descobrir un nou espai no és a la seva disposició espacial, sinó a la seva sonoritat. Als seus sons i els seus silencis. Supervivència.

19 OCTUBRE 2016

Hi ha dos grans eres que divideixen l'evolució humana. La del treball físic per la supervivència, que ocupava tota o gran part de l'activat diària, i l'era superior de l'intel·lecte; aquella on les necessitats fisiològiques estan garantides o quasi garantides, però un s'ha d'afrontar a un repte quasi superior, el de construir-se a un mateix i construir la seva relació amb el món. Construcció d'un mateix.

20 OCTUBRE 2016

Els vídeos promocionals de Turisme de la Ribera demostren com la realitat no és més que un constructe. En aquest cas dels qui ostenten el poder i volen crear i imposar la seva realitat a un territori. Legítim. Però no s'ha de confondre LA REALITAT amb la pròpia realitat. Realitats.

21 OCTUBRE 2016

No puc deixar de llegir a Roman Aixendri, sempre tan perspicaç, creatiu i alhora amb un toc surrealista que et fa riure com un gat savi. Roman Aixendri. Gent de l'Ebre.

En Roman a propòsit de la vesícula biliar de'n Miquel Àngel Marín Ribes:

Rèquiem per la pèrdua de la vesícula biliar de'n Miquel Àngel Marín Ribes

Com un gat en zel, abraçant-se al meu ventre
i una mica rabiosa, la meua vesícula biliar
m'ha deixat quan menys m'ho esperava. Sé que sentia gelosia,
feia temps que m'odiava tot privant-me de bilis i de força
quan el clarinet jo besava. Punyent i persistent
la meua fel ha insistit tant que ara ja no existeix,
ni jo tampoc per a ella. Quan ha marxat ni ens hem dignat a mirar-nos,
jo no suportaria el seu descar ni ella la meua presumpta traïdoria.
Per a mi no era important, no més que qualsevol altra cosa.
Ara ho és tot, també res a la vegada. Clar i premeditat, ens hem divorciat;
jo no volia, ella ja no em suportava i heus aquí el meu dol,
sona a instrument de vent, sona a apagat i a trinxera.
Em sento derrotat i amb ganes de fer tombarelles,
no com un xiquet, sí com a boueta.
Dol per a un ésser estimat, un ésser-entre que ja he enterrat.

o el curtmetratge "La Máquina de la risa (HD)"

<https://www.youtube.com/watch?v=vDMO4373oaM>

22 OCTUBRE 2016

A mesura que deixem de llegir anem perdent paraules pel camí fins que en morim. Lectura.

23 OCTUBRE 2016

Avui m'he reunit a París amb Gabriel Sivak per parlar de música i la seva música. Es esperançador copsar la distància estratosfèrica que ens separa a l'hora de pensar la música. Sols així puc pensar la continuïtat de la meua producció artística.... busco, cerco aquesta gent per seguir fent obres com Muzak o futures obres previstes on es muta i trans muta el concepte d'allò de tradició, popular. L'alteritat artística.

24 OCTUBRE 2016

Arlet ha tornat a París després d'una any resident de forma mes continuada a Flix. En té el dret i és la seva oportunitat. Dotar-l'a d'eines per construir-se una identitat pròpia, rica i amb els menys de prejudicis possibles. Identitat.

25 OCTUBRE 2016

L'escola és l'institució més important d'una societat. Treballa amb i per tots els estaments socials, amb els nens i nenes, amb els pares, amb les institucions locals.... Una societat hauria d'organitzar-se tenint com a nucli central, com a punt, vèrtex organitzador la seva escola. Escola.

26 OCTUBRE 2016

La boira i la tardor arriba a Flix. Un nou cicle, una tardor més... l'etern retorn, i alhora, la vivim com la primera vegada. Tardor.

27 OCTUBRE 2016

Un no és pot pensar a si mateix des de l'abstracció i inacció. Un sols es pot entreveure a si mateix a mitjançant el fer. Pensar-se a si mateix.

28 OCTUBRE 2016

Els somnis ens alerten dels perills i errors que cometem. Cal escoltar els somnis nocturns. Somnis.

29 OCTUBRE 2016

Flix i per extensió les petites comunitats son com una gran família... en uns et saludes, en altres et parles, en altres vas al bar... però tots de forma més o menys profunda ens coneixem. Retornar al poble és sentir aquesta proximitat que si un la viu de forma natural crea addicció, i alhora, un aprèn a apreciar. Vida comunitària.

30 OCTUBRE 2016

Les Castanyes, no es que m'agradin especialment, com si els panellets o moniatos, però un les consumeix perquè estima fins i tot allò que no li agrada. Estima.

31 OCTUBRE 2016

El ball de la castanya fa olor a infantesa. Tradicions.

XI_NOVEMBRE

1 NOVEMBRE 2016

La mort. Un tabú a occident. La mort.

2 NOVEMBRE 2016

Réflexions: J'ai trouvé cette conférence dans sur youtube ... Et mon dieu... la bêtise n'a pas de limites ... elle est infinie... juste au cas où je suis allé consulter la musique de monsieur Ducros sur internet, les compositions de ce monsieur elles sont encore pires que son arrogance ... quelle musique décadente, moche sans vie, sans personnalité... je suis d'accord pour les débats sur la musique d'aujourd'hui mais pas de cette façon avec tellement de mépris et bas niveau intellectuel.....

MUSIQUE DE DUCROS: <https://www.youtube.com/watch?v=HXINWBclsf4> régalez-vous

3 NOVEMBRE 2016

El passat dia 20 Octubre va succeir aquest punt de trobada de pensament ebrenc... No hi vaig poder anar doncs tenia concert a BCN amb una altre ebrenc, en Joan Martí Frasier.

Rafael Tormo escriu: El dijous 20 estaré amb Marina Garcés al Montsià per pensar-nos com CRÉIXER EN ELS MARGES

En un primer moment explicarem què significa per a cadascú haver "crescut en els marges", en els marges del pensament, de l'art i la cultura, però també en els marges de les estructures centrals del poder polític i cultural. Exposarem de manera conceptual però també viscuda i pràctica, què ens ha portat a fer un Espai en blanc o un Perifèries o un Això és com tot, com a concrecions pràctiques d'aquests marges. No volem caure a la temptació del centre ni deixar-nos marginalitzar. A partir d'aquesta exposició a dues veus, en què compartirem idees i materials, a la segona part de la trobada compartirem amb tots els participants quines són les potències dels nostres marges, per tal de dibuixar un mapa diferent del que ens proposen els poders de la centralitat cultural, econòmica i política.

4 NOVEMBRE 2016

Si parem atenció al transcurs temporal d'un segon veurem tot l'univers comprimit en aquest espai-temps. Pensar el segon permet pensar a micro escala. Permet crear estructures infinites, breus. Aguditza l'escolta i al final, després de repetir l'exercici hom i percep un temps infinit comprés a l'interior d'un segon. Un segon.

5 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So pur. La fragilitat. Escoltant.

6 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Tònic. La presència. Escoltant.

7 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Grup Tònic. El confort. Escoltant.

8 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Canejant. La riquesa. Escoltant.

9 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Nodal. L'originalitat. Escoltant.

10 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Franja. La densitat. Escoltant.

11 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Granular. Ancestral. Escoltant.

12 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Granular Ressonant. L'espai. Escoltant.

13 NOVEMBRE 2016

Morfologies sonores: So Granular Iteratiu. La formalitat. Escoltant.

14 NOVEMBRE 2016

Articular les morfologies sonores és compondre. Composició.

15 NOVEMBRE 2016

Filosofant amb el martell. Pensament actual.

<https://www.youtube.com/watch?v=CjFYVX-WVCc>

16 NOVEMBRE 2016

Quines són les conseqüències filosòfiques, morals i ètiques de la teoria de cordes i de la teoria dels multiversos ?
Futurisme.

17 NOVEMBRE 2016

En una Arca de Noé de músics i compositors sols salvaria a Beethoven: "AMOR INMORTAL". Beethoven.

<https://www.youtube.com/watch?v=pHo2X25rkel>

18 NOVEMBRE 2016

LA XARXA DE COMUNICACIONS LOCAL: La veritat és que em sembla una molt bona iniciativa per donar una espenta a la gent jove de la zona el canvi de paradigma espai / temps ja està aquí, i com tot canvi, deixarà víctimes pel camí però és inevitable i alhora fantàstic i engrescador . De fet ja molta gent que em pregunta com és que ara passo més temps o visc a Flix..... jo sempre els hi responc que és gràcies a Internet.. sense internet jo no podria estar a Flix, doncs internet permet viure en temps i espais simultanis des de la perifèria.... al matí vas portar la pequeta al Cole de Flix, a la tarda fas una xerrada a alguna Uni o Conservatori de l'altre costat de l'atlàntic i al vespre una vídeo conferència de treball o workshop a 3 bandes amb 3 països diferents; i a la nit.... a sopar al Conti per posar un exemple ràpid. Això sols és possible amb Internet i formació la preferia cada cop pren més valor però necessita de connexions telemàtiques i de gent formada... i ara per ara com saps cal millorar la connexió i el nivell de formació general dels residents, o com a mínim, renovar-lo per no parlar de tot el capital humà que ja ha marxat o s'ha expulsat ... Per exemple, SIRGA sols s'entén amb Internet, com va dir Billone a Flix, la gent es mou i es connecta, ahir estava a Moscou i avui a Flix i tot organitzat des d'Internet... en fi aquesta és la meua experiència en el meu àmbit professional..... segur que a la vostra presentació en podrem veure altres realitats possibles..... L'administració sempre va radera i Internet hauria de permetre de donar més poder a la gent en les preses de decisions.... ja veurem. Estarem atents.

19 NOVEMBRE 2016

DIVENDRES INTENTAREM ANAR A AQUEST EVENT ... jo de valtres no hi faltaria ... De fet pràcticament no es veu mai ningú als actes de Flix, excepte els que militem a pràcticament tot el que es fa.. Al voltant de 50 persones. Papes i mames joves que esteu cada dia a les 9:00 / 12:30 / 15:00 / 16:30 a les reixes de Cole ... jo de valtres no hi fallaria... si ja no aneu a aquest acte, a quin anireu ? què esperes... què et xapin al Central ? la Fabrica ? ... serà tard ale.. un peto. Renovació.

20 NOVEMBRE 2016

"Topografies perifèriques" ::: dol no poder anar-hi a veure i escoltar..... per cert, ho podrien re transmetre via Internet.... els que hi pugueu anar no ho dubteu.... filosofia, pensament i des de la perifèria gent com aquesta fent cultura... fa anys i panys una locutora de Catalunya Musica, fora micro, em va comentar a propòsit de les Vexations de Satie al CCCB que li sorprenia constatar que a Barcelona la gent que fa coses es precisament la gent de fora (gent de comarques o d'altre països). Gent que hi ha anat a viure, gent que es de fora de la mateixa ciutat; en general, és o era cert. Com a totes les grans ciutats és la gent nouvinguda qui aporta el valor a un territori; doncs cal dir que la gent més provinciana que mai he trobat a Catalunya és la pròpia gent de Barcelona ... Així que no deixeu d'anar a escoltar que us expliquen aquesta tropa de militants: Rafael Tormo Cuenca, Anna Zaera, Roman Aixendri, etc...

21 NOVEMBRE 2016

Fugir de l'idea d'espectacle als concert de música contemporània o de creació. A vegades sembla que la música contemporània o de creació cerqui l'acceptació i el reconeixement popular dels espectacles de masses tot cercant una estètica de presentació semblant. Precisament es el contrari el que m'interessa cada cop més. Quelcom que en el contingut cerqui l'excel·lència i en la forma el detall, lo particular, lo cuidat al detall amb personalitat i fugint dels tòpics. Per exemple evitar les gran projeccions visual. Tendir a la projecció visual i sonora petita, localitzada, poètica que força a la gent a anar a buscar-ho. Espectacles de masses vs creació.

22 NOVEMBRE 2016

Obres des de l'intimitat de la relació entre el músic/intèrpret i el "public individual". El cos contra cos. El 1 contra 1. Crear, compondre obres per a una sola persona on la proximitat entre les dos persones sigui indispensable per a que l'obra se'ns reveli. Petit format, proximitat humana.

23 NOVEMBRE 2016

Les dones i els diners s'atrauen i es buquen com el metall i un imant. Diners.

24 NOVEMBRE 2016

Hi han poques coses que es tolerin menys que la pobresa. Pobresa.

25 NOVEMBRE 2016

El treball humà i la seva regulació és una eina clau pel control de les societats per part dels estaments de poder. El treball, en gran mesura, restringeix i en alguns casos anul·la la llibertat de pensament i acció humana. Pels estaments de poder cal evitar de totes totes que la gent tingui TEMPS. L'únic "temps mort" permès és el temps dedicat al consum. Consum alimentari, consum cultural, consum educatiu, etc... el temps que no està lligat al consum és un temps que escapa al control. La regulació del treball com eina de control i poder. La religió catòlica ha imposat la creença que comerciar amb el nostre propi cos és brut i pecaminós... quan no hi ha més brutícia que la de tenir que prostituir el propi cervell cada dia. Jo puta.

26 NOVEMBRE 2016

VIDA REAL. La música. És una obra musical acusmàtica d'una hora. Com a títol porta el nom de "VIDA REAL" precisament per proposar, defensar una visió meua del que es l'art. És a dir que la vida artística, l'art, l'obra i la seva vivència és molt més real que la quotidianitat de la vida; un quotidianitat plena de banalitats i visions diàries que la gran majoria de gent anomena VIDA REAL.

Per mi aquesta no és la vida real, sinó la vida que proposa tota visió artística. Sota aquest concepte sorgeix una obra acusmàtica basada en sons i morfologies sonores diverses que per a la gent no especialitzada associaria a música de ficció, a música abstracta; en definitiva, a un món paral·lel no real. Per a mi és tot el contrari. L'obra és la vida real, en tot cas, no ho es menys que la vida anecdòtica, aquella associada a lo figuratiu. Sota aquest « provocació » sonora he teixit una obra d'una hora. Aquest hora serà editada i difosa sota una publicació a Internet.

27 NOVEMBRE 2016

VIDA REAL. EL LLIBRET. El llibret de la música consisteix alhora amb un conjunt de 366 texts breus. 366 tweets sobre la vida real diària meva... a mode de sentències, reflexions, propòsits, idees, etc... banalitats, o no.

28 NOVEMBRE 2016

VIDA REAL. IMATGES/FOTOS. El llibret va acompanyat de 366 fotos de la vida diària... Un material que he anat acumulant els darrers anys i el 2016.

29 NOVEMBRE 2016

VIDA REAL. Tot plegat la conjuminació de l'obra sonora amb imatges i textos real que qualsevol podria escriure, en aquest cas jo mateix, sobre la meua vida real reflexiva.

30 NOVEMBRE 2016

Preparant la presentació de VIDA REAL. Un projecte sonor, textual i visual que pretén únicament posar sobre la taula el concepte de realitat, realitat ebrenca i reflexions des de la perifèria... Un projecte que m'ha portat a reflexionar sobre aquestes temes durant tot el 2016. no hi ha mala fe, tot el contrari. Voluntat de construir conjuntament però amb les cartes damunt la taula. Tot un repte que enfronta lo individual amb lo col·lectiu.

XII_DESEMBRE

1 DESEMBRE 2016

Cap de les 366 Intuïcions sobre la vida real en forma de Tweet pretenent atacar o ferir personalment a ningú. Em refereixo precisament a les "Intuïcions" que reflexionen sobre la situació social, cultura política de Catalunya, de les Terres de l'Ebre, de la Ribera d'Ebre o de Flix. El to pot ser violent, dur, esquerp, tronat, mal educat... Però són visions meves de la realitat. Pretenc sacsejar la realitat i aquells que amb els seu "poder" la modifiquen, la creen i influïxen. Cal que tots siguem crítics i acceptem la crítica. Sempre m'he mostrat obert i accessible a les administracions i poders locals i supra locals. Sempre els hi he estès la mà a participar en els processos de reflexió conjunta i aportar la meva visió. En moltes ocasions, no sempre, cap resposta o tot són pegues, malgrat algunes "sortudes" excepcions.

Amb l'objectiu de canviar el to, el mes de desembre son "Intuïcions sobre la vida real en forma de Tweet" adreçades a fer propostes concretes a la nostra gent, a nosaltres mateixos, a les nostres institucions, gestors culturals, regidors, regidores, a la població en general amb l'objectiu d'aportar el meu granet d'arena. Crítica constructiva – Propostes.

2 DESEMBRE 2016

Les institucions abans de ser prepositives tenen que anar a buscar a la gent i a les associacions per escoltar-les, aprendre i trobar la manera consensuada d'implementar allò que necessiten. La seva missió no és proposar coses de més, sinó gestionar els grups humans. Rara es la situació on cal que les institucions creïn quelcom de nou, doncs la societat ja ho ha pensat o ja ho està fent; i segurament, en condicions precàries. Les institucions han de buscar, conèixer el territori i la seva gent per preguntar i acompanyar.

3 DESEMBRE 2016

Anar a buscar els recursos humans. La gent experta en els diversos dominis professionals que tenim al territori està dispersada pel món. Anar a buscar-la, proposar-los de sumar i col·laborar, enamorar-la.

4 DESEMBRE 2016

Deixar de mirar-se el melic com a territori. Anar fora, aprendre, mirar i adaptar al territori.

5 DESEMBRE 2016

Una màxima, creació en tots els dominis de les regidories, conselleries, etc...

6 DESEMBRE 2016

Preguntar-se sobre el què fem i si el què fem està desfasat o no s'adapta al món d'avui. Saber detectar les prioritats de la gent. En una societat les prioritats s'han de detectar entre el jovent.

7 DESEMBRE 2016

No deixar-se portar per les inèrcies heretades, la tradició no és bona consellera. No per que una cosa s'ha fet sempre d'una determinada manera s'ha de continuar fent. Cal ser valents.

8 DESEMBRE 2016

El pressupost de cultura i educació hauria de ser el més elevat d'un ajuntament.

9 DESEMBRE 2016

No intentar acontentar a tothom, és a dir, a la majoria. Cal tindre un projecte fort amb una direcció de futur clara i innovadora.

10 DESEMBRE 2016

Les institucions han d'anar a buscar les persones que no pensen com les persones que conformen una institució. Buscar l'alteritat.

11 DESEMBRE 2016

Les institucions han de buscar l'excel·lència dels seus membres.

12 DESEMBRE 2016

Les institucions no poden ser equitatives amb la gent. Han de ser les que creen els models, els que posen en primer pla els referents a seguir. Si no es perd el nord d'una societat doncs el iigualtarime crea pèrdua de referents socials.

13 DESEMBRE 2016

No podem per exemple en el terreny de la cultura tindre infraestructures culturals on és posa tot al mateix nivell. Erròniament, per exemple, el curs de macramé de l'associació de torn és difon de la mateixa manera que la presentació cultural o artística d'una personatge amb projecció i carrera. Cal no perdre els referents d'una societat.

14 DESEMBRE 2016

Les institucions públiques no han de competir amb les associacions i persones d'una societat. La batalla no és justa. Les medalles que una institució s'ha de posar són les d'acompanyar la societat i no de voler imposar el seu criteri i les seves decisions arbitràries.

15 DESEMBRE 2016

Evitar els populisme festius. Cal tindre tres prioritats. Educació, cultura i civisme.

16 DESEMBRE 2016

Cal més proximitat de les persones que gestionen les institucions. Persones amb fam de conèixer la seva gent.

17 DESEMBRE 2016

Delegar en la gent és la millor forma d'implicar a la gent.

18 DESEMBRE 2016

Abandonar el "bonisme" on les persones que conformen una institució, és a dir govern i oposició, decideixen que van totes a una. Això és el totalitarisme. Cal tindre opinions fortes, contrastades. Cal oposició.

19 DESEMBRE 2016

No hi ha cap diferència entre Flix o qualsevol poble ebrenç, Paris o Nova York. Les coses s'han de fer amb la màxima projecció internacional i nacional... amb la màxima excel·lència pensant sempre que busquem lo millor. El context no és decisiu, en canvi, si que ho són les actituds.

20 DESEMBRE 2016

Obrir, cedir els espais a la gent. Que els gestionin ells i que les institucions no n'esdevinguin el guardians.

21 DESEMBRE 2016

Atrevir-se a pensar diferent. Amb l'excusa que a les terres de l'ebre tenim el riu, tot s'articula al voltant d'això. No podem crear altres actius ?

22 DESEMBRE 2016

Pensar global i actuar localment.

23 DESEMBRE 2016

Si una institució no té la gent que necessita a d'anar a cercar consell entre la gent de fora. Dedicar una part del pressupost a fer recerca de talent, recerca d'idees.

24 DESEMBRE 2016

Anar a buscar la gent no autòctona. Gent que queda al marge de la vida social i cultural. Gent que ara està aquí, nous, gent que ha viscut i vist món i que no se l'exprimeix.

25 DESEMBRE 2016

No buscar l'assimilació dels nous, sinó procurar que ells ens canviïn, que ens proposin.

26 DESEMBRE 2016

Ensenyar a la gent a fer coses, potenciant l'educació, tallers, cursos i mobilitat. Un bon fuster, un bon pagès, un bon ferreter, un bon dissenyador del segle XXI. Tecnologia / Terra / Creació / Mobilitat.

27 DESEMBRE 2016

L'any 2017. El dedicaré a escriure articles, textos per donar a conèixer precisament iniciatives positives, interessants sobre la vida creativa, artística a les Terres de l'Ebre confrontada en una recerca d'allò que passa a la resta del món.

28 DESEMBRE 2016

L'any 2017. El dedicaré amb un primer objectiu, impregnar-me jo d'aquestes persones, i alhora, pensar el territori des de la vessant creativa donant-la a conèixer.

29 DESEMBRE 2016

L'any 2017. El to dels escrits no és únicament un to de divulgació, sinó alhora que voldrà conjuminar divulgació però alhora crítica i anàlisi de la realitat que s'explica.

30 DESEMBRE 2016

L'any 2017. Anar a la recerca de la gent amb idees i amb un projecte: la creació

31 DESEMBRE 2016

Etern retorn. Un cicle acaba i una altre s'obre.